Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP
II. ÉVF. 20. (52.) SZ. 1946. MÁJUS 26.

Ára 500 millpengő

Aratás után csépelünk!
NAGY FERENC
GORDON
RÁKOSI
VAS ZOLTÁN

Reakczy Jóska: *Aztán jó lesz ez az új pénz gépész úr?*

felfordulnak tőle!

Mármarosból indult el...

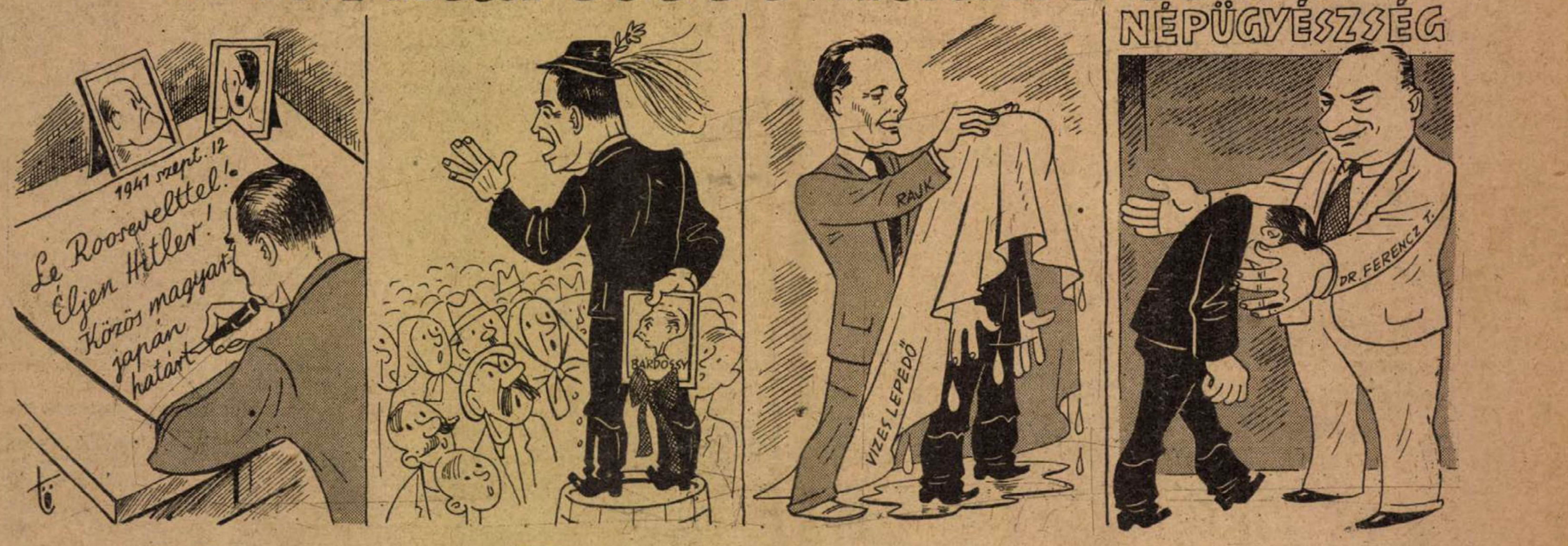

1941

Mármarosban lapvezér volt Vidovits,
Azt mondták, mint publicista csuda vics,
Nácimódra szerkesztette a lapot
És a demokráciákba harapott.

1945

Képviselő s kisgazda már Pesten ő,
A zsebében selyembatiszt keszkenő,
Nyakkendőjét átfestette bordóra
És felmászott svungosan a hordóra.

1946

Karrierje szárnyalt, mint egy friss sirály:
Főispán lett. Ma már bukott kiskirály,
Leváltották e tengelyért epedőt.
Jól ráhuzta Rajk a vizeslepedőt.

1946

Vidovits úr háborúra uszított:
Kikéri most Groza (nem kap puszit ott)
Karrierje véget ér itt, ködbe vész,
Tárt karokkal várja már a népügyész...

— Olcsóbb lett a tojás.

— Ugyan menjen, hiszen tegnap nyolcvanmillió volt, ma meg százmillió.

— Na és? Tudja maga, hogy mennyivel kevesebb ma százmillió, mint tegnap nyolcvanmillió?

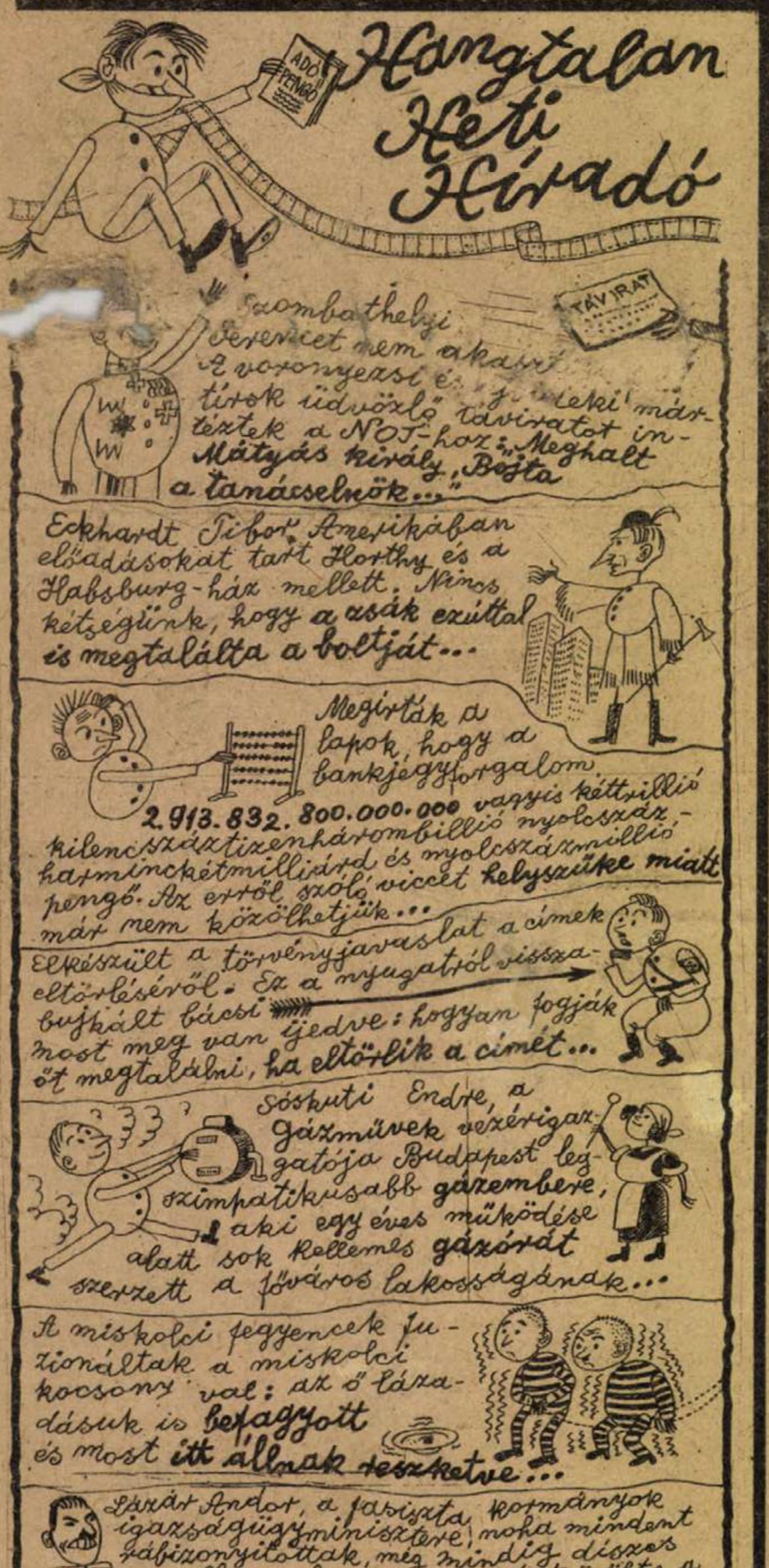

Hangtalan Heti Híradó

Szombathelyi Ferencet nem akarj[illegible] A voronyezsi és [illegible] mártírok üdvözlő táviratot intéztek a NOT-hoz: „Meghalt **Mátyás király, Bojta a tanácselnök...**"

Eckhardt Tibor Amerikában előadásokat tart Horthy és a Habsburg-ház mellett. Nincs kétségünk, hogy **a csák ezúttal és megtalálta a boltját...**

Megírták a lapok, hogy a bankjegyforgalom 2.913.832.800.000.000 vagyis kéttrillió kilencszáztizenhárombillió nyolcszázharminckétmilliárd és nyolcszázmillió pengő. Az erről szóló viccet **helyszűke miatt** már nem közölhetjük...

Elkészült a törvényjavaslat a címek eltörléséről. Ez a nyugatról visszabujkált bácsi most meg van ijedve: hogyan fogják őt megtalálni, **ha eltörlik a címét...**

Sóskuti Endre, a Gázművek vezérigazgatója Budapest legszimpatikusabb **gázembere**, aki egy éves működése alatt sok kellemes **gázórát** szerzett a főváros lakosságának...

A miskolci fegyencek fuzionáltak a miskolci kocsonyával: az ő lázadásuk is **befagyott** és most **itt állnak reszketve...**

Lázár Andor, a fasiszta kormányok igazságügyminisztere, noha mindent rábizonyítottak, még mindig díszes stallumaiban ül. Most közölte a H. H. H.-val, hogy rögtön távozik, ha azt rá tudják bizonyítani, hogy a **legcsekélyebb köze van a demokráciához...**

Ezennel igazolja
Robika

Hogyan élvezzük a komoly zenét?

Köztudomású, hogy sok olyan ember létezik, aki nagyon szeretné élvezni a komoly zenét, de nem akad senki, aki megtanítaná erre. Én most vállalkozom rá!

Tehát:

A kezdő zenerajongó legjobban teszi, ha az összes fellelhető hangversenyre, az Operától le egészen a Vörösmarty-térig már jóelőre bérletet vált, hogy adott esetben kellő [illegible] mondhassa: „Sajnálom [illegible], de holnap koncertem van és tudod, hogy ez mit jelent nekem!"

Mielőtt azonban a koncertre mennénk, megvesszük az előadandó zenemű kottáját és ezt a helyünkön ülve kinyitjuk, de közben vigyázunk, nehogy fordítva tartsuk.

Amikor a zene első akkordjai felcsendülnek, felszisszenünk, majd lejebbcsúszunk a széken, félig lehúnyjuk szempilláinkat és átszellemülünk. Szokás az orrcimpákat is kitágítani, de ezt csak akkor csináljuk, ha már otthon jól begyakoroltuk.

Ilyen testtartásban az agy kitűnően foglalkoztatható jól átgondolhatjuk háztartási és exisztenciális kérdéseinket.

A hangverseny folyamán hozzávetőlegesen lapozunk a kottában, jobbkezünket ütemesen lengetjük és közben néha azt mondjuk: pam-pam pampapapampa-pam...

A koncert végén, mikor udvariasan és tisztelettel felébresztenek bennünket, a következőket suttogjuk:

— Isteni volt! Ilyesmiért érdemes élni! Hiába Wagner, az Wagner! (ezt főleg Wagner hangversenyeknél mondjuk!) Ez zene, nem az az átkozott jazz! Egészen újjászülettem! Szent Isten, hol a hetijegyem?!...

Otthon azután együnk vacsorára rakott burgonyát, panirozott marhafelsárral és hozzá valami savanyúságot.

A komoly zenével ugyanis nem lehet betelni!

Ifj. Hont Ferenc

Ja úgy...

— Magának miből futja mindenre, Csicsák úr?

— Fixfizetéses állásom van. És magának?

— Én is B listára kerültem.

Hajók, ha éjjel nem találkoznak

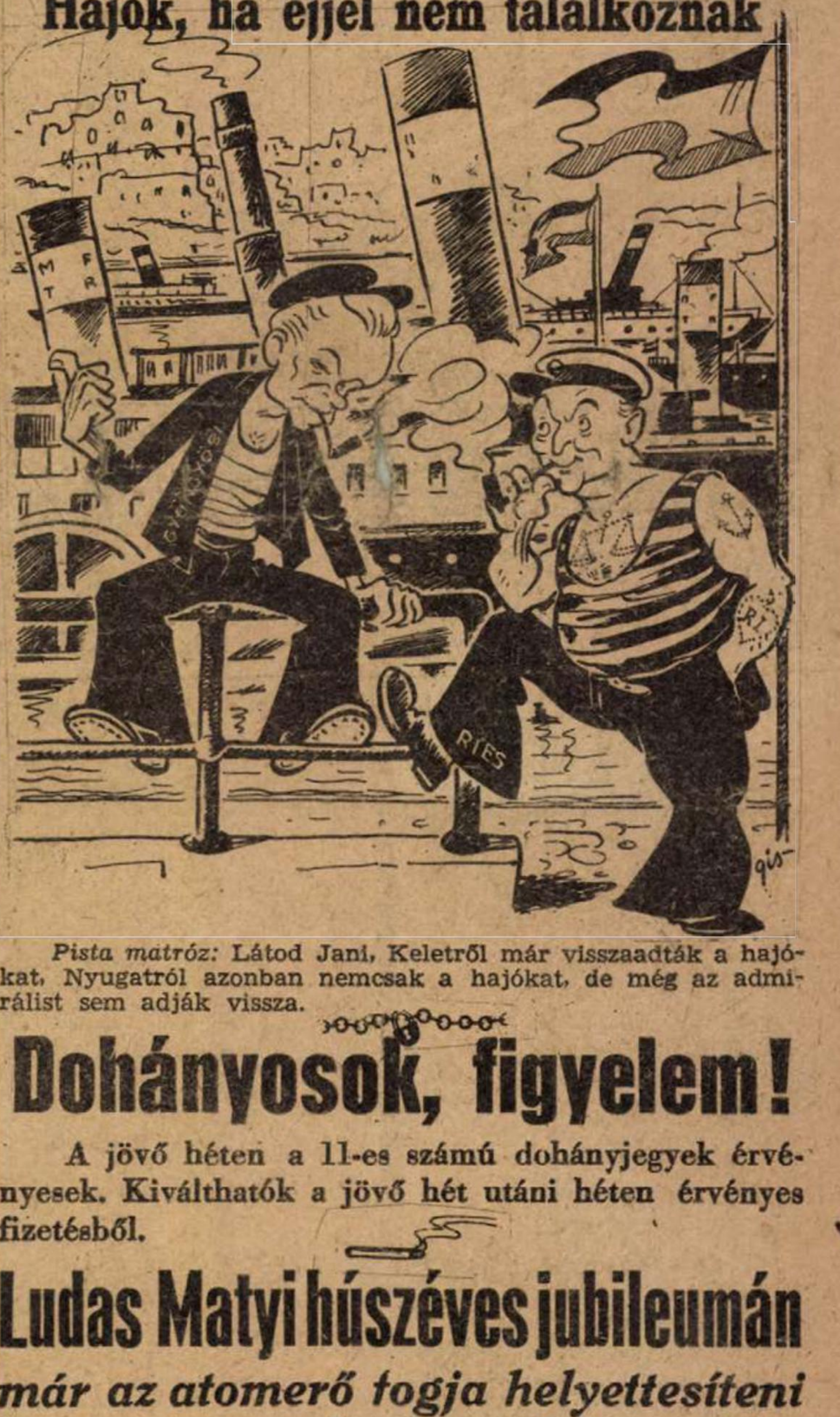

Pista matróz: Látod Jani, Keletről már visszaadták a hajókat, Nyugatról azonban nemcsak a hajókat, de még az admirálist sem adják vissza.

Dohányosok, figyelem!

A jövő héten a 11-es számú dohányjegyek érvényesek. Kiválthatók a jövő hét utáni héten érvényes fizetésből.

Ludas Matyi húszéves jubileumán

már az atomerő fogja helyettesíteni az emberi munkát

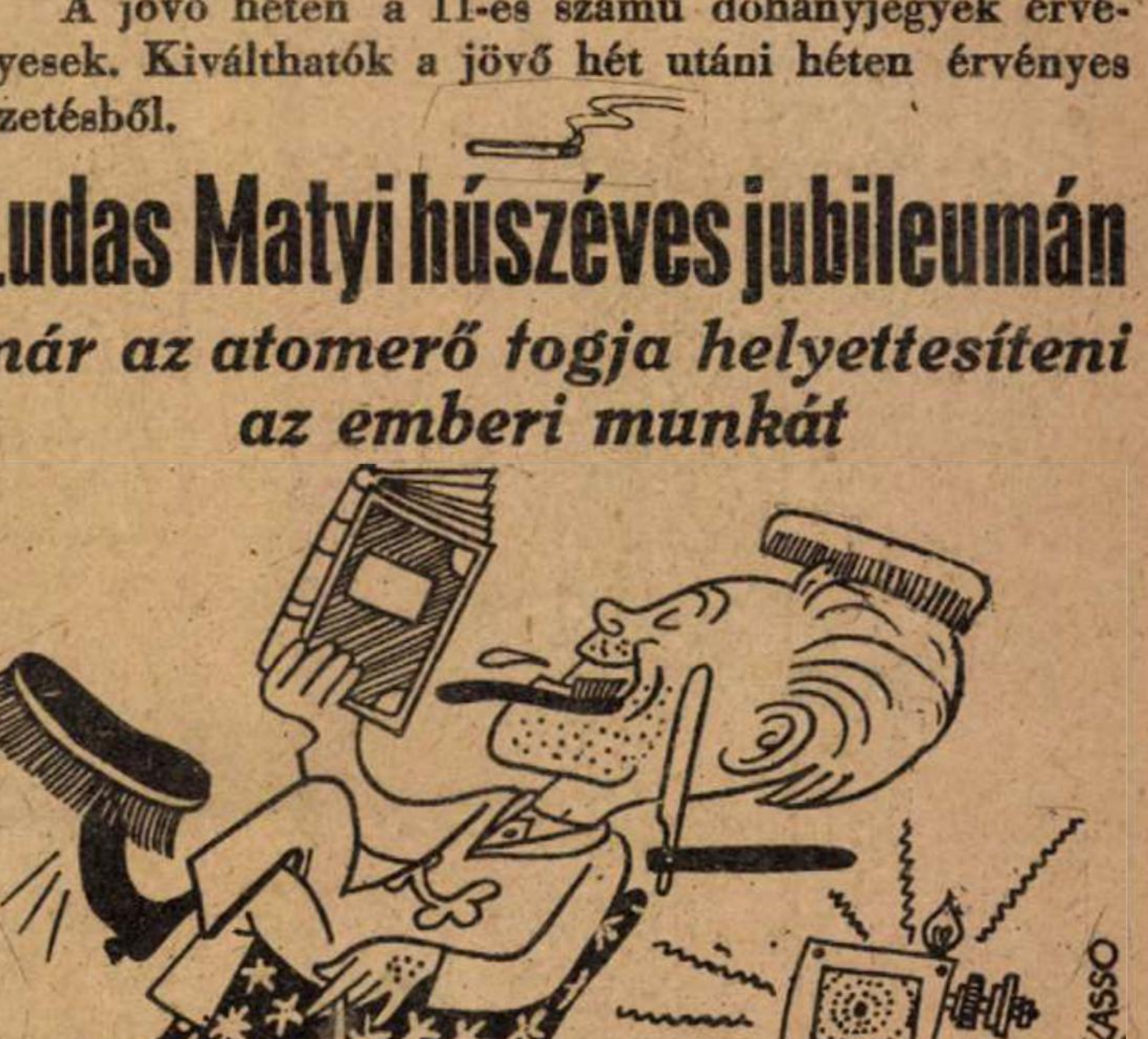

Reggeli toalett 1965-ben.

Ki a nullákkal!

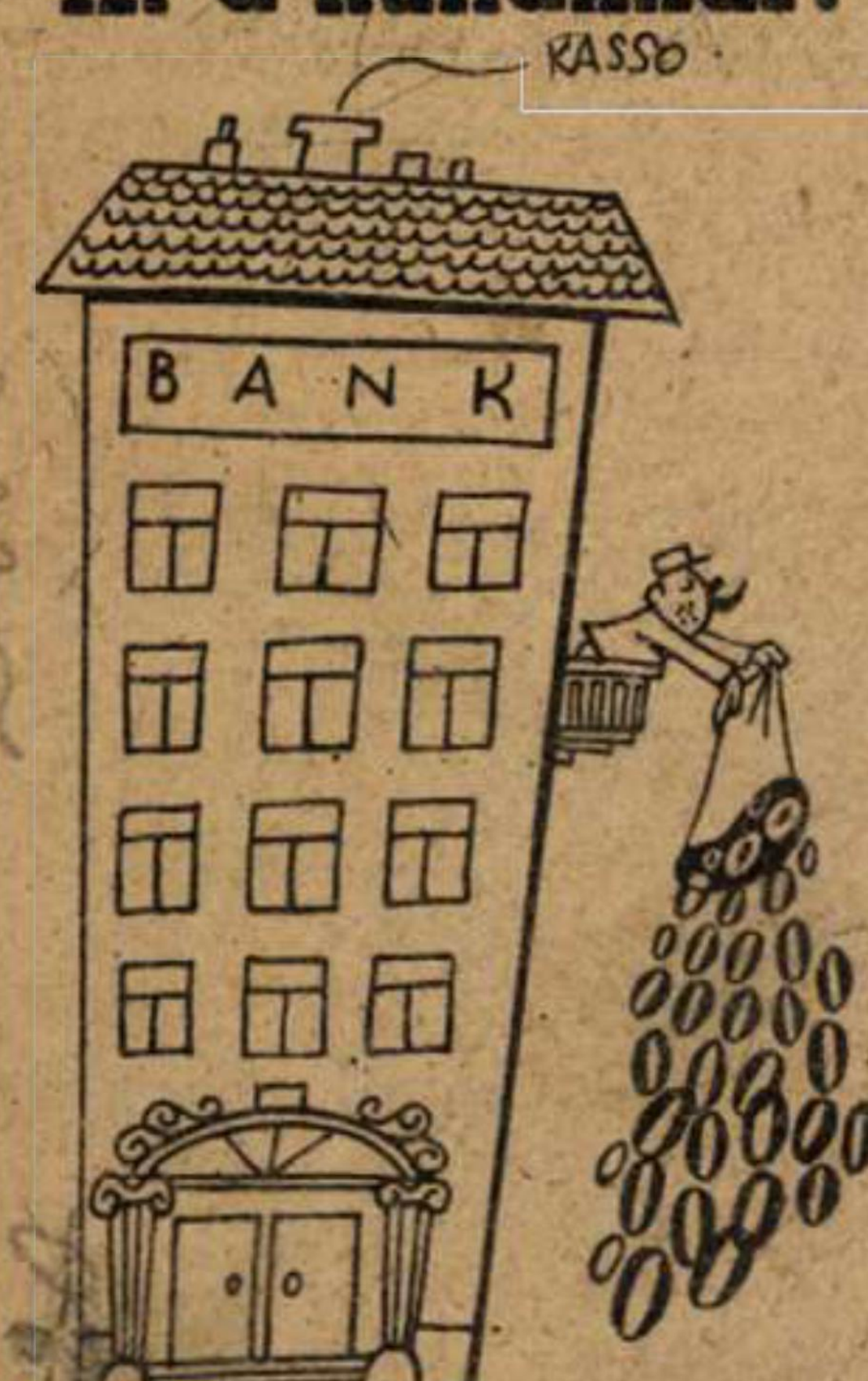

A millpengő bevezetésével a számolásnál a felesleges nullákat el fogják hagyni.

B-listások

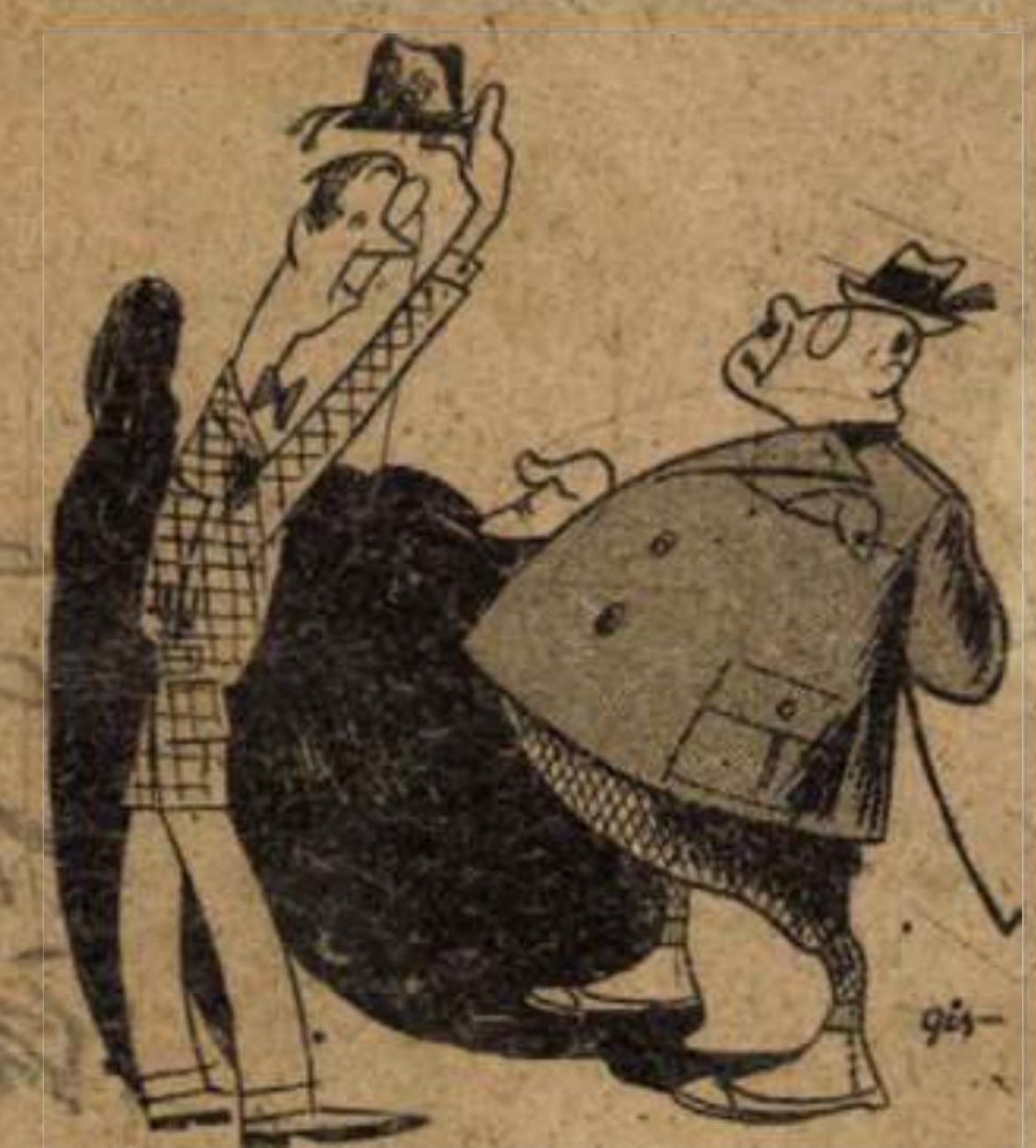

— Hogy érzed magad, kedves urambátyám?
— Mint a millpengő... engem is kinulláztak.

Május a Markóban

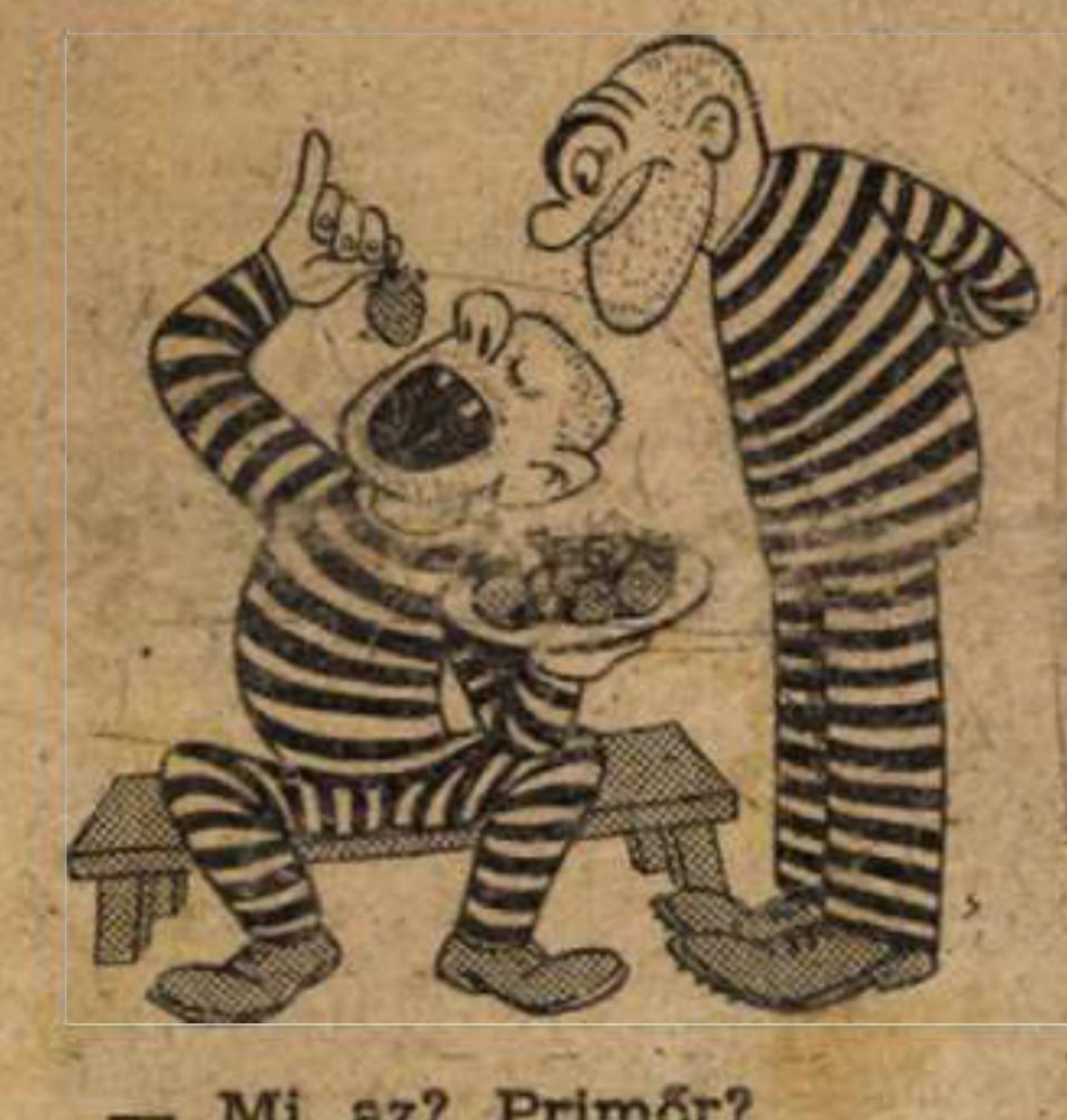

— Mi az? Primőr?
— Noná, fegyőr...

Vegyétek és olvassátok

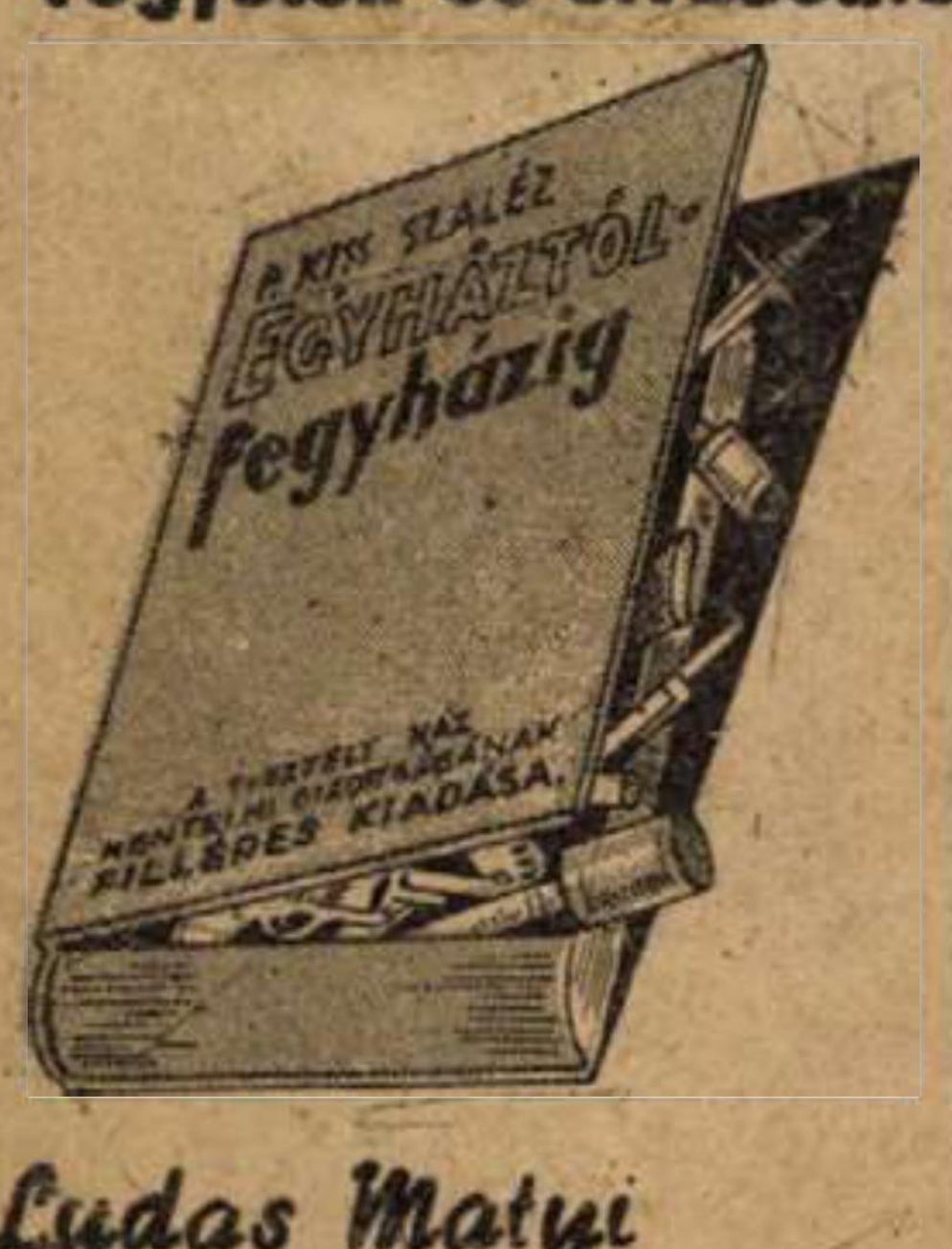
P. KISS SZALÉZ
EGYHÁZTÓL FEGYHÁZIG
A TISZTELT NÁC KENTELMI SZOLGÁLATÁNAK FILLÉRES KIADÁSA.

Ludas Matyi társasjátékai

1. Útvesztő

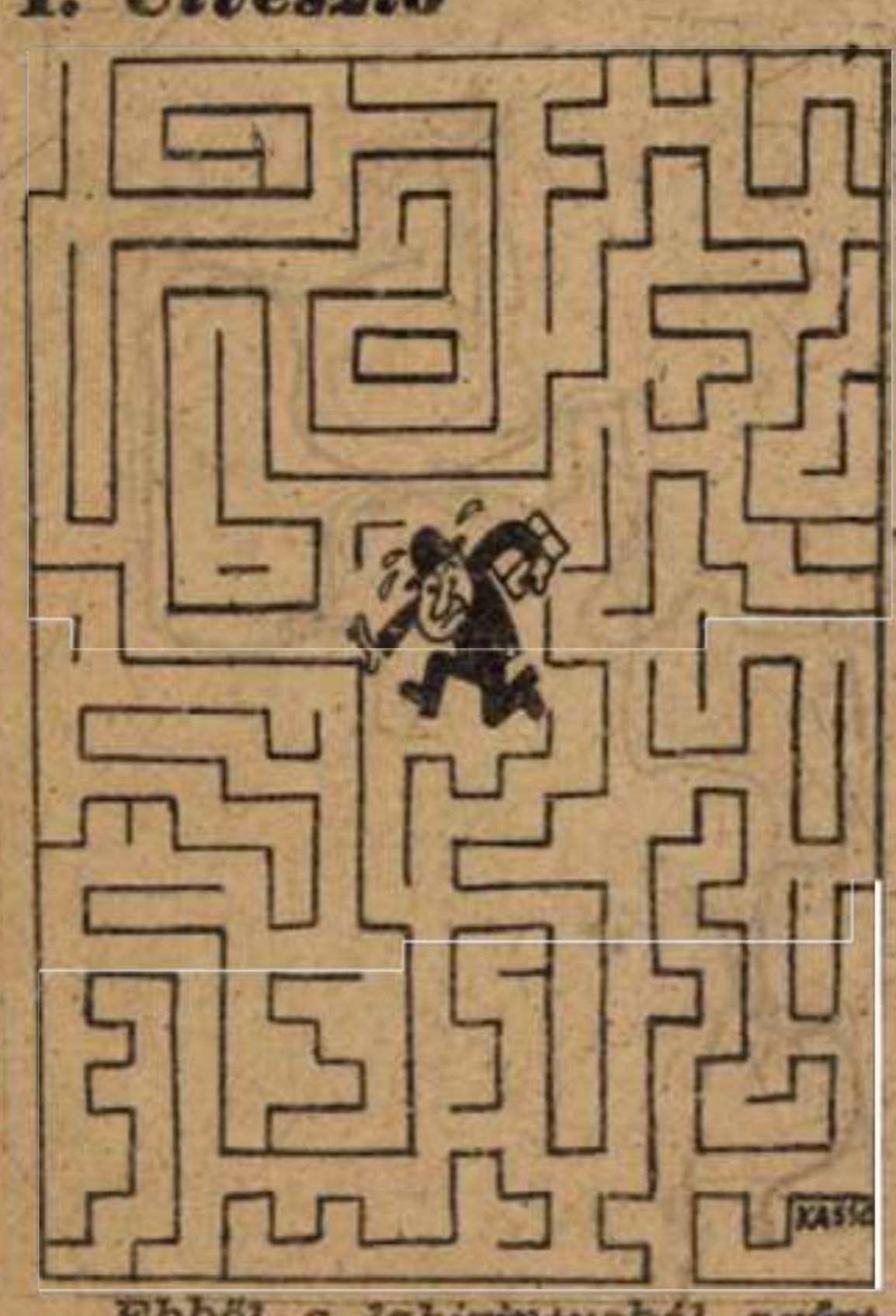

Ebből a labirintusból azért nincs kiút, mert ezt a lakáshivatalban játsszák.

1000.000.000.00
000.000

Ludas Matyi Kabaréja: A pénz elverve jó!

Szin: belvárosi füszer- és csemegeüzlet. A kirakat és a pultok telve minden jóval. Egyik segéd a kirakatban áll és szünet nélkül az az ártáblákat cseréli.

A főnök telefonál.

Főnök: Hány éves a Dezső bácsi? Nyolcvan? *(Lekopogja).* ' Elég jól birja magát az öreg bis hundert und zwanzig! *(Odaszól a segédnek).* Segéd úr, a Dezső bácsi nyolcvan éves!

Segéd: Igenis, főnök úr! *(Kicseréli az összes táblákat).*

Vevő (be): Kezicsókolom.

Főnök: Pá. Van valami eladnivalója?

Vevő: Vásárolni szeretnék, kérem szépen. Most kaptam meg a fizetésem. *(Leveszi a hátizsákját).* Tessék megemelni, milyen nehéz, ezen a héten már tizenegy kiló ötven deka a fizetésem. *(Kinyit egy kis koffert).* Ebben van a kalória. Ez is van vagy három kiló?

Főnök: (megemeli). Aztán jól megmérték?

Vevő (szerényen): Tessék egészen nyugodt lenni. Mérlegképes könyvelő vagyok. Mit kaphatok ezért a tizennyolc kiló pénzért?

Főnök: Tíz deka sajtot.

Vevő (megdöbbenve): Mennyit? *(Telefon cseng).*

Főnök: Tizet. *(Felveszi a kagylót).* Nyolcat. *(Leteszi a kagylót).* Hatot. *(Kiszól a segédnek).* Dezső bácsi százéves lett.

Segéd: Igenis, főnök úr. *(Tovább cseréli a táblákat).*

Vevő: És ha nem sajtot, hanem mondjuk túrót vennék? Abból mibe kerül tíz deka?

Főnök: Hétmilliárd.

Vevő (elhülve): Két milliárd?

Főnök: Dehogy, 8.

Vevő: De hiszen az előbb azt tetszett mondani, hogy...

Főnök: Most már kilenc. Uraságod túlságosan sokat beszél. Nyilván nem tudja, hogy infláció van? Ezért a két szatyor pénzért kaphat nyolc deka túrót.

Vevő: Akkor mégis inkább a hat deka sajtot kérem.

Ujságárus (bekiabál az üzletbe): Ujabb 200 százalékos fizetésemelés.

Főnök: A sajtot kapcsoljuk ki. Kell a négy deka túró, vagy nem kell?

Vevő: Kell. Hova önthetem a pénzt?

Főnök: Ahova akarja. *(Elveszi tőle a zsákot).* Mindjárt visszaadom.

Vevő: Mit? A hátizsákot?

Főnök: Egy fenét. A pénzt. *(Kikiált).* Segéd úr, mérjen le két deka túrót! *(Függöny).*

Demokratikus összeesküvést lepleztek le egy fiúgimnáziumban

Helyesellték a földreformot és titkos tanulást szerveztek — Páter Gubacska tisztázta magát a vádak alól

Óriási arányú demokratikus összeesküvést leplezett le — a Lövőház-utcai Szent Kleofás-fiúgimnázium tanári kara. Az intézet néhány megtévedt növendéke a demokratikus jelszavak hatása alatt földalatti szervezkedésbe kezdett és az iskolában folyó békés kézigránát- és bombagyüjtést szabotálva, éjszakánként titkos tanulási összejöveteleket tartott.

A vizsgálat eddigi eredménye megdöbbentő képet rájzol ezeknek a minden állati érzésből kivetkőzött fiatal növendékeknek sajátos lelkivilágáról.

Vízzé lett [illegible]
Könyvek a könyvtárban

Az összeesküvés feje, Kovács Péter, hatodik osztályos tanuló, akinek egész családja amúgyis hírhedt fasisztaellenes magatartásáról, a kihallgatás során ijesztő konokságot tanusított. Az elvetemült fiú egyáltalán nem tagadta az összeesküvő banda földalatti kultúrtevékenységét.

Céljuk elérése érdekében semmitől sem riadtak vissza.

Az intézet igazgatója egyik reggel megdöbbenve tapasztalta, hogy a könyvtárban elrejtett bombákat könyvekre cserélték ki és az udvaron levő kút kézigránátok helyett színültig van vízzel.

Marxista művek a vánkos alatt

A növendékek fekhelye valóságos meleg ágya volt a különböző marxista műveknek. A párnák alól Marx és Engels művein kívül számtalan, a fasizmust becsmérlő könyvet húztak elő.

Az egyik elvetemült suhanc nadrágjából Voltaire és egy Rousseau-kötetet ráztak ki

a motozás során. A tanári kar teljesen értetlenül áll a talált könyvekkel szemben.

Az összeesküvés szálai egészen a normális gondolkozásig vezetnek s bár a tanári kar még nem jutott el idáig, a [illegible] meglepetések várhatók.

Mit mond Páter Gubacska?

Kihallgatták Páter Gubacskát, az európai hírű tűzszerészt is, aki tökéletesen tisztázta magát a felelősség vádja alól. Elmondotta, hogy

mindaddig, amíg a fasiszta tanárok létszámát nem emelik legalább duplájára, teljesen tehetetlen a diákok furfangjaival

szemben. Őt magát a fegyvergyüjtés és lőszertárolás nagyon lefoglalja, reméli azonban, hogy a demokratikus tanárok B. listára való helyezése valamelyest enyhíteni fog a helyzeten.

Darvas—Gádor

Levél AMERIKÁBA

Küldöm e levelet drága Nénikémnek:
New-York. U. S. A. 7-ik Street 46-ba.
Nagy örömmel közlöm hál' Istennek élek
S remélem e hírtől nagyon meg lesz hatva.

Emlékszik még rám?... Ezerkilencszázplében
Amikor még zsenge kis csecsemő voltam,
Milyen jóságosan tartott az ölében
Mikor anyukámnál volt látogatóban?!

Mikor jött a hír, hogy kivándorolt Néni,
Emlékszik még rá, hogy búskomorrá lettem?!
És kijelentettem: „Nem akarok élni...!"
S három napon át egy falatot sem ettem!

Hogy áll drága Néni kedves egészsége?
Ne vegye rossz néven, de meg kell kérdezni!
Nincs anyagi gondja? Van-e elég pénze?
Nem kéne-e Nénit kicsit segélyezni?

Tán az UNRA útján tessék nekem írni
Hogyha e sorokat kézhez tetszik venni
S ha válaszol Néni — arra fogom kérni
A levelet tessék a csomagba tenni!

Isten ments, még elvész az a kis levélke,
Mivelhogy a posta bizonytalan itt most...
Számitok tehát az UNRRA-küldeményre,
Tudja drága Néni: biztos ami biztos!

Budapest
Hungary

Pártos Jenő

A jó, öreg Ludovikán

(A Ludovika Akadémián, a vasútbiztosító ezred parancsnokságán, a demokratikus legénység tiltakozása ellenére még mindig ott díszeleg a Gömbös-emléktábla.)

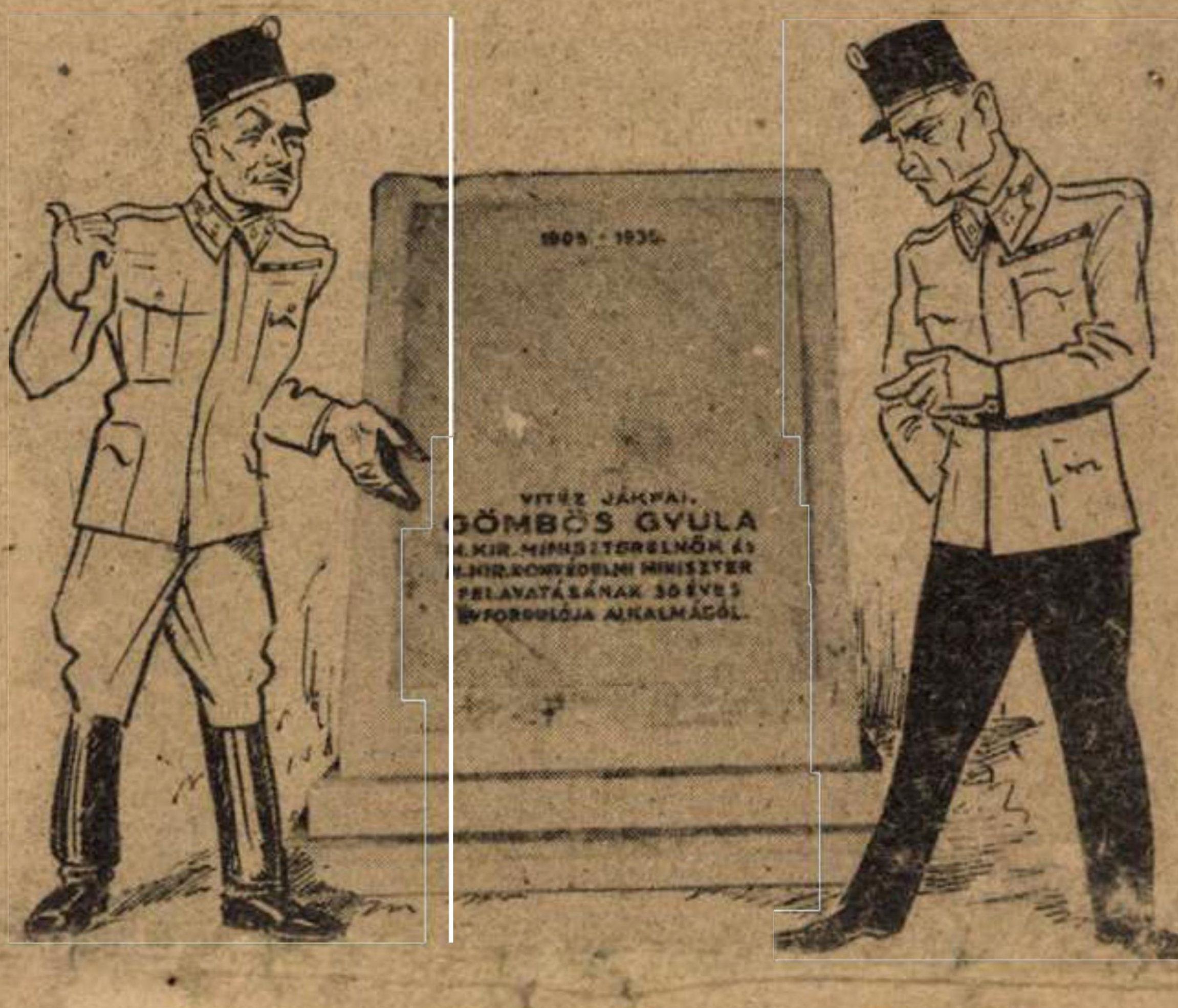

— *Vajjon miért van itt ez a Gömbös-emléktábla?*
— *Mert egy Szálasi-emléktábla mégis csak zsenáns volna.*

Szórakozottság

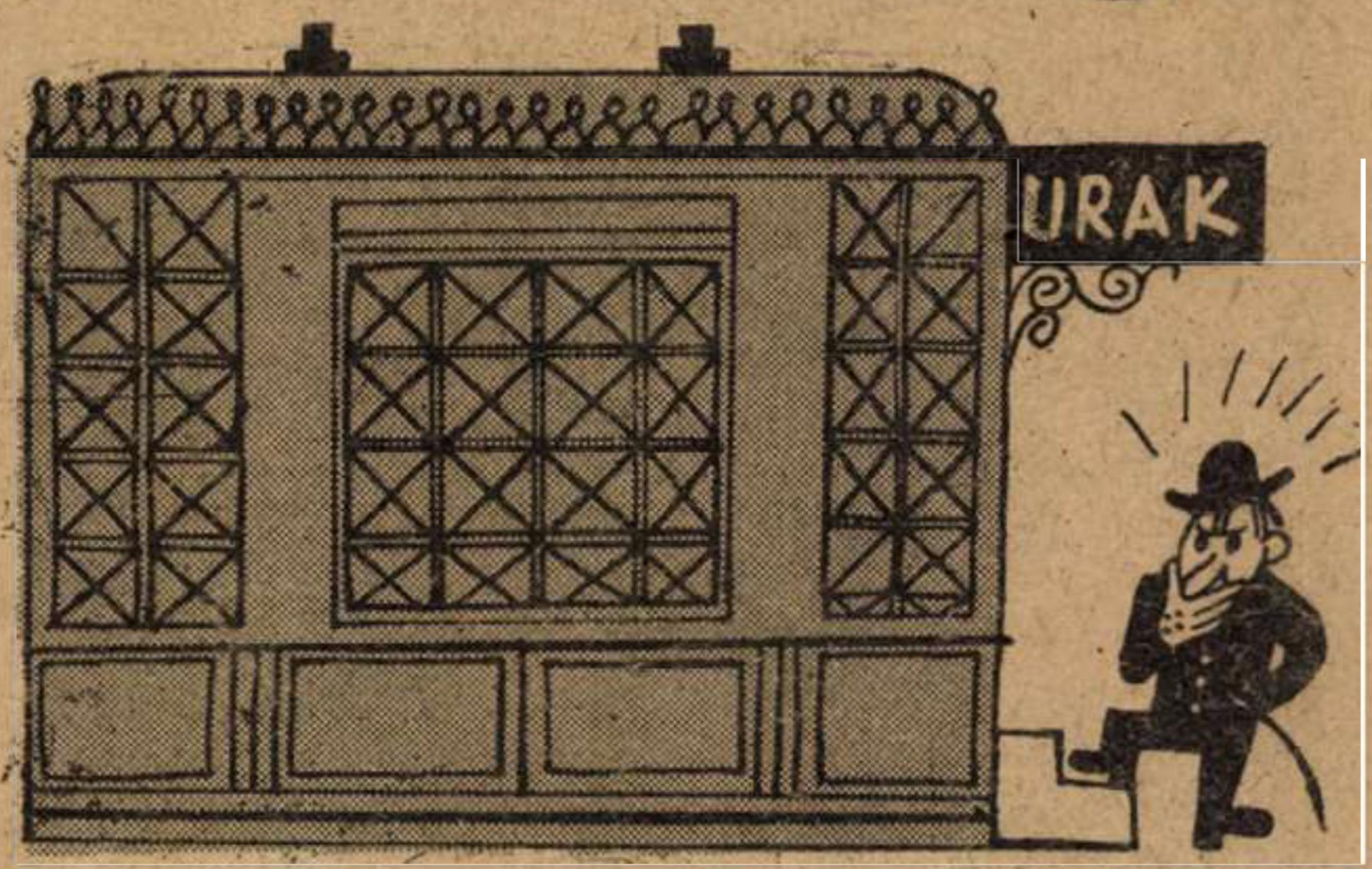

— Mit is akartam itt tulajdonképpen csinálni?

Rossz bőrben van

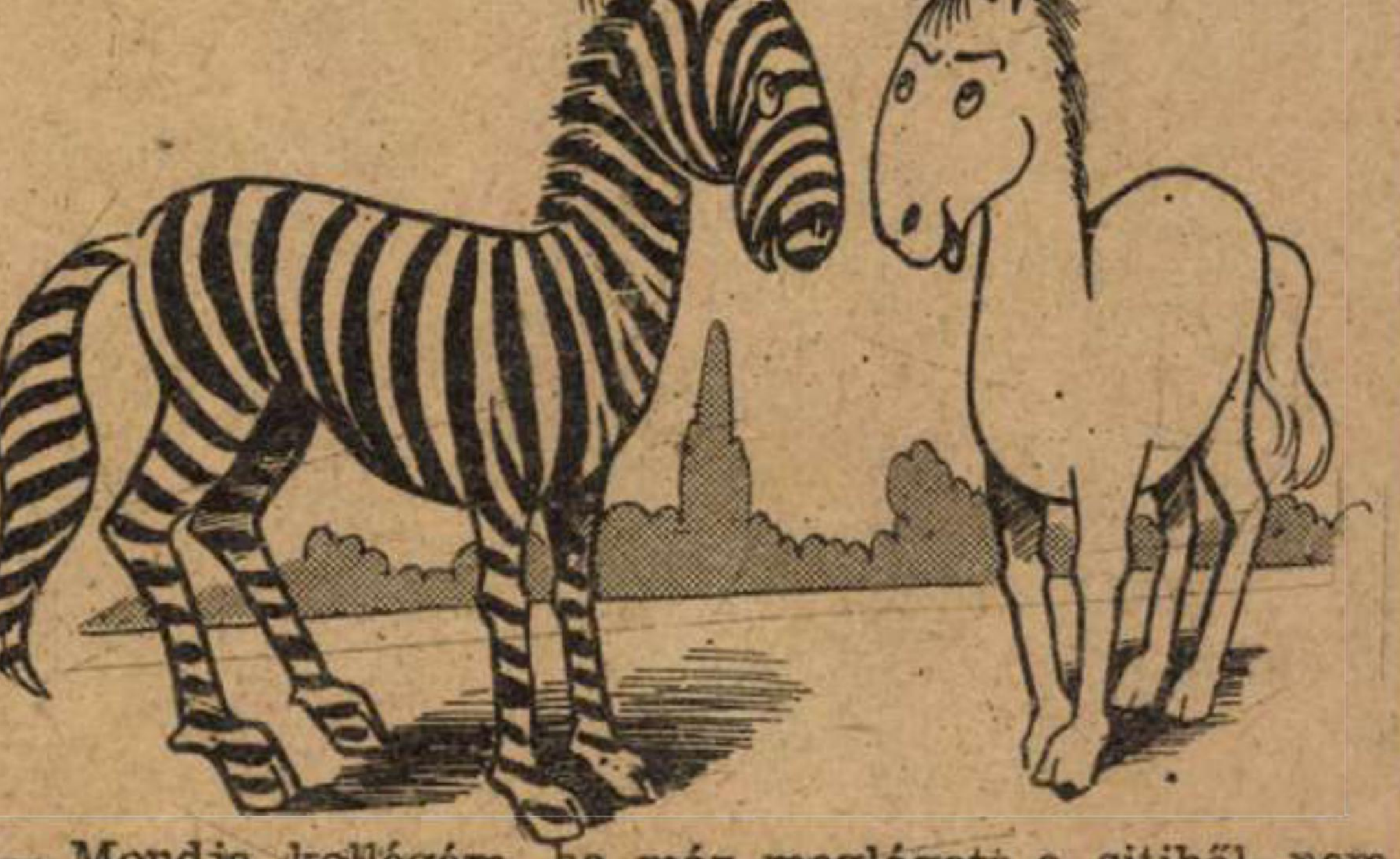

— Mondja kollégám, ha már meglógott a sitiből, nem tudott magának egy civilruhát szerezni?

Balatoni halászat

(Az elmult héten átfésülték a Dunántúlt és rengeteg bujkáló nyilast fogtak el.)

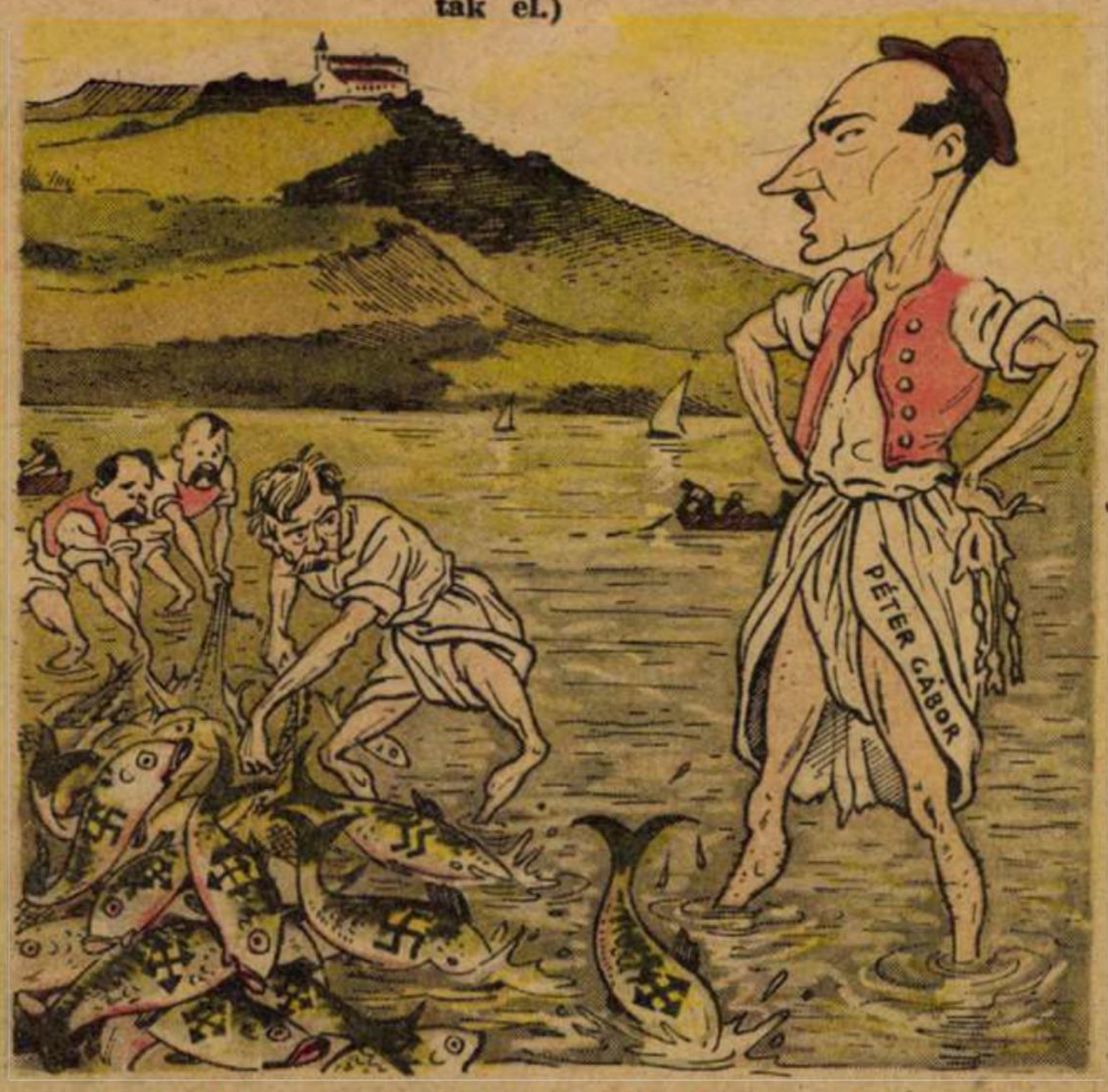

P. G. halászmester: Hé halászok, fogast is fogtatok, hogy legyen mire akasztani?

Örvendetesen emelkedik
az ország kézigránátfogyasztása

Esztergom, Gyöngyös és Vác járt elől az elmúlt héten a kézigránátfogyasztásban. Sopronban már majdnem elérte a békebeli nívót a pokolgépfogyasztás, ott a legegyszerűbb fasisztának is tojásgránát fő már vasárnap a fazekában. A fogyasztásnak ez az állandó emelkedése valószínűleg áldásos kihatással lesz közgazdasági életünkre. Vidéki tudósítóink jelentései alapján a következő kis statisztikát állítottuk össze (zárójelben a multheti fogyasztás):

Esztergomban	elfogy	hetenként	378	kézigránát	(251)
Sopronban	„	„	332	„	(82)
Vácott	„	„	255	„	(131)
Gyöngyös	„	„	196	„	(136)
Baján	„	„	285	„	(211)
Szombathelyen	„	„	165	„	(73)

Pécsett átlag ' ´tszáz kézigránát fogy el hetenként.

Egyetlen dolog van, ami egyáltalán nem fogy el: a demokrácia türelme.

Taszajtó Nagy Gergely
esete a pedagógiával

— Minek örüsz má megen, te Gergely?

— Mán hogy a fenébe ne örünék, amikor kisütt, hogy jobb tanéttó vagyok, mint a tanéttó úr.

— Észné légy Gergely, ha nehezedre esik is, hát elment mán az a kis morzsa resztli eszed is, aki tennap még vót?

— Abszolut ember vagyok, ismerhecc Péter, nincs itt mese, amijóta az öreg Anderzony meghótt, tanu rá az egisz falu. Az úgy vót te, hogy a Piros testvérjinek, a Julinak a legnagyobb gyereke dagatt fejjel gyütt haza a multhéten az iskolábu. Hát emmeg mit jelencsen, montam. Aszondi a gyerek, hogy ez azir van, mer fődrajzóra vót. Mondok Béla, hogy gyün ehhez a fődrajzóra? Aszondi az úgy, hogy akkor mindig a kezibe szok lenni a tanéttó urnak a pálca, akivel a fődabroszt mutogattya. Ammás montam, ha a kezibe van olyankor a pálca, nem mutogathattya vele folyton a fődabroszt, azt is elunnya az ember, igaz-e? De másnap meg a Juli kisjánya, az Apolló gyütt haza, annak meg be vót vervel a feje. Megen fődrajzóra vót, kérdeztem konkurencs hangon a gyerektű, hogy mán ijjen szipen kitanultam az oskolaji szokásokat. Aszondi nem a, számtan vót. Na mondok, akkor a fene se érti, mér verte be az az abszolut tanéttó a fejedet? Aszondi azir, mer aszonta, hogy nem illik egy ijjen nagy jánnak a fenekire verni. Ebbe vót valami igasság, de másnap meg két másik gyerekit hozták haza a Julinak lepedőbe. Na, mondok Juli, ez így nem megy tovább, mer lassan kifogysz a gyerekekbű, oszt akkor mivel szórakozik maj az a szeginy tanéttó? Igy én s elmentem az oskolába. Ott ült a tanéttó a katédrán, eppeg tanéttott, ujjan veres vót mán a tenyere a tanitástu, akar a pecsenye. Mondok ne haraguggyon tanéttó úr, hogy megzavarom a nemzetnevelő munkába, azt a gyereket tovább pofozhattya osztán is, legfejjebb megszámittya az államnak tulórába, de ha impozáncs embernek tartya magát, mongya meg nekem, mér verte félhóttra a Juli gyerekejit? Aszondi a tanéttó, hajja ne csudájják, ha ijjen kis fizetis mellett csak félmunkát tud vigezni az ember s különben is, nem az a jó tanéttó, aki simogat, hanem az, aki üt.

— Hát ebbü még nem biztos, hogy jobb tanéttó vagy nála.

— Ebbü nem, de osztán kitróbáltuk a dógot oszt én hetet ütöttem addig, amig ü eggyet...

A 7 legjellemzőbb vicce

— Miért van úgy elkeseredve, Sötét úr?
— Na hallja? Aratás után stabil pénzt kapunk...

Quo usque tendem?...

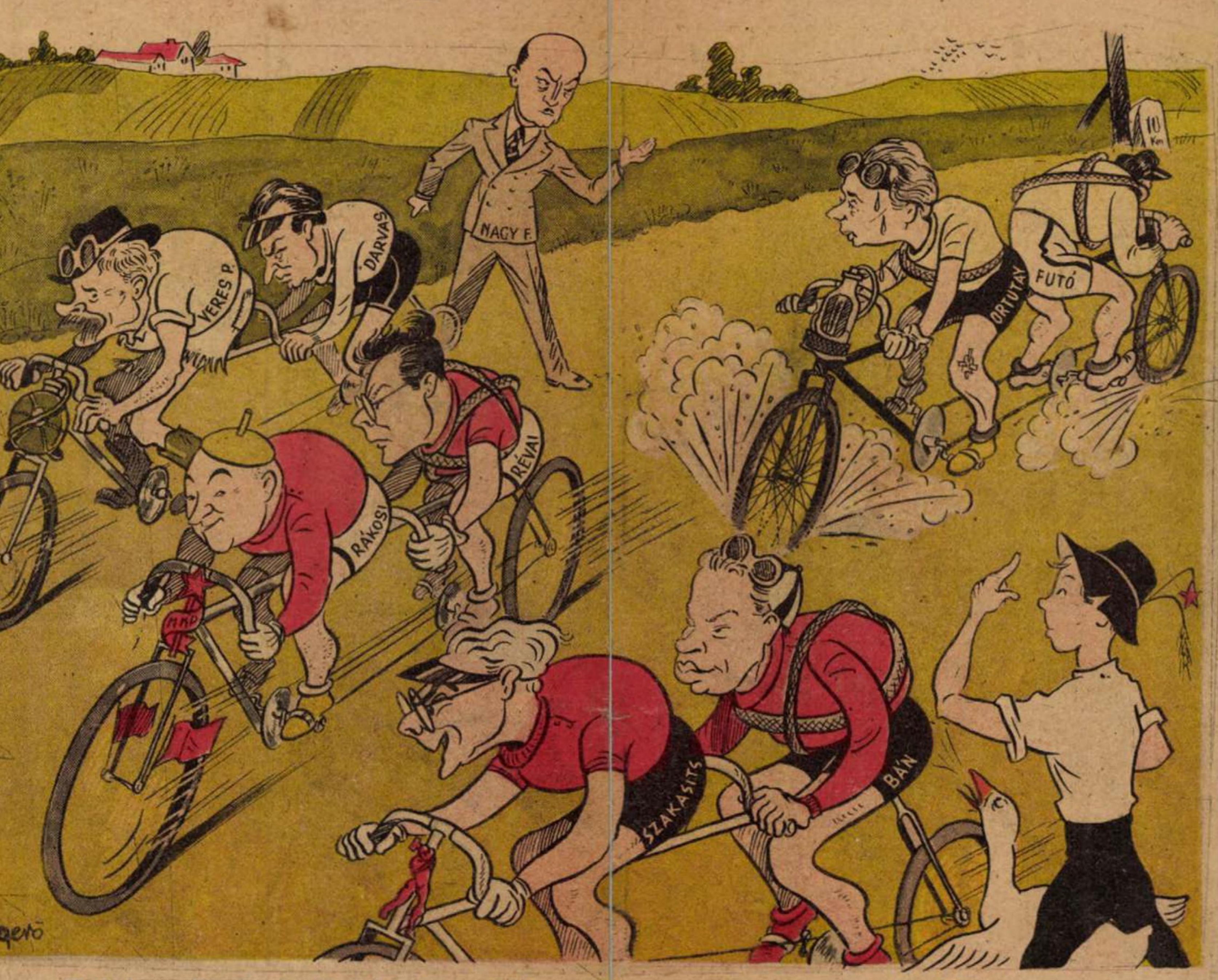

Ortutay: Nézd már, Feri bátyám, a lelkemet kitaposom és mégsem jutok előbbre.
Ludas Matyi: Annak a lelkét taposd ki, aki a hátad mögött ül, mindjárt előbbre juttok!

Igy könnyű kint lenni a vízből

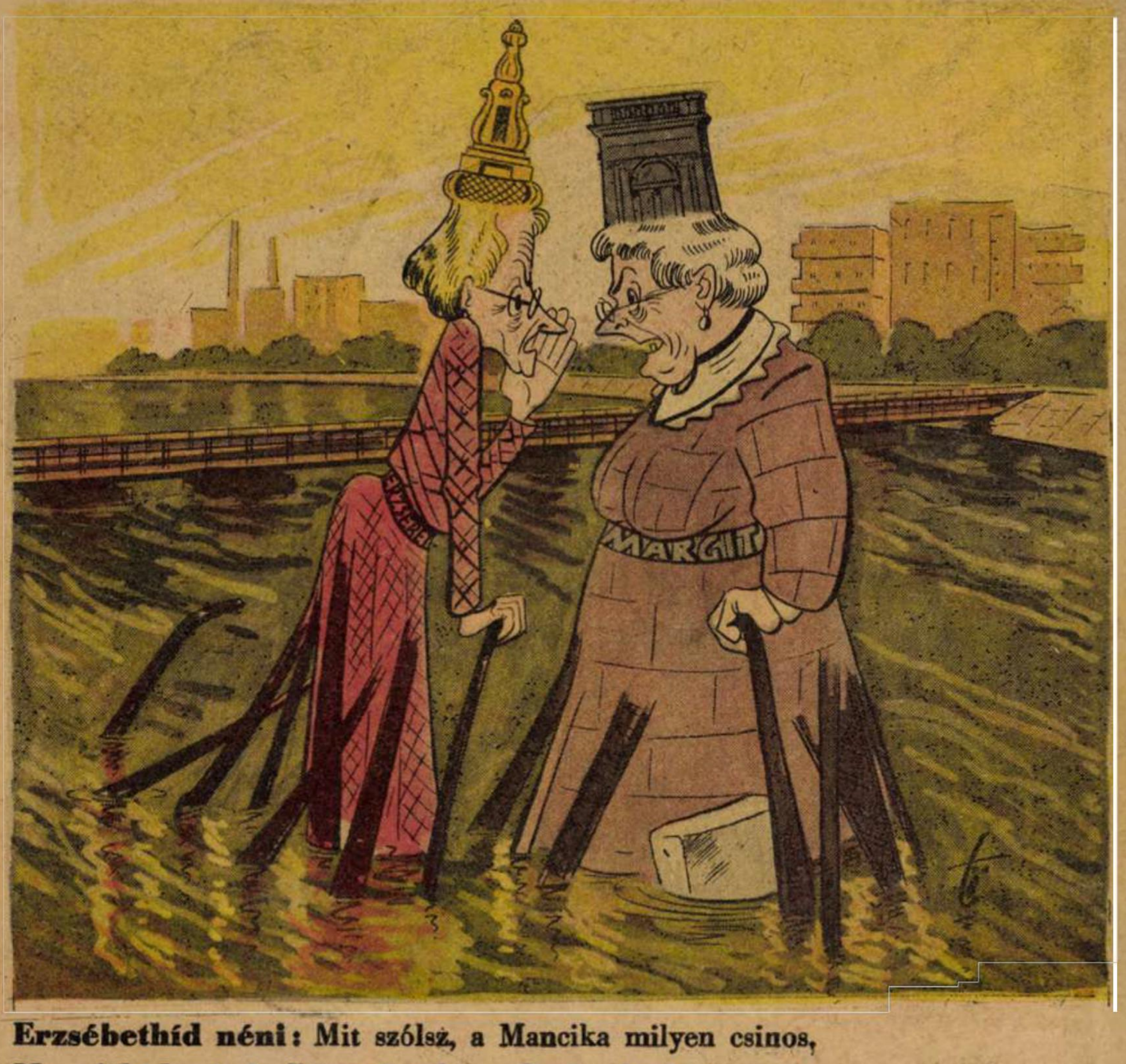

Erzsébethíd néni: Mit szólsz, a Mancika milyen csinos,
Margithíd néni: Könnyű neki, a Gerő a barátja.
Erzsébethíd néni: Én emlékszem, amikor még egy pillérje sem volt...

Winckelmann Veesenmayer

Drága volt a „barátságuk“,
Bizony drága, kissé „tájer“,
Mert itt lógott állandóan
Winckelmann és Veesenmáyer.

A svábhegyi lakodalmon
SS-legény volt a frájer,
Mert itt lógott állandóan
Winckelmann és Veesenmáyer.

Izlett nekik a magyar vér,
S a magyar bor, a „tokájer“
Mert itt lógott állandóan
Winckelmann és Veesenmáyer.

Magyar bírák elé áll most
E két náci elmebájer...
Ujra itt lóg nemsokára
Winckelmann és Veesenmáyer.

Ravasz szimuláns

— Unom már ezt a Tulokot. Untat az örökös dadogásával.

— A dadogásával? De hisz a Tulok egész folyékonyan beszél!...

— De igenis dadog, Kabát úr. Csak folyékonyan beszél, hogy ne vegyék rajta észre.

A 7 legszomorúbb vicce

— Ma felemelték a fizetésemet.
— És ezt ilyen blazirtan mondja?
— Csak nem fogok felnőtt ember létemre sírni?

JÓ MADÁR

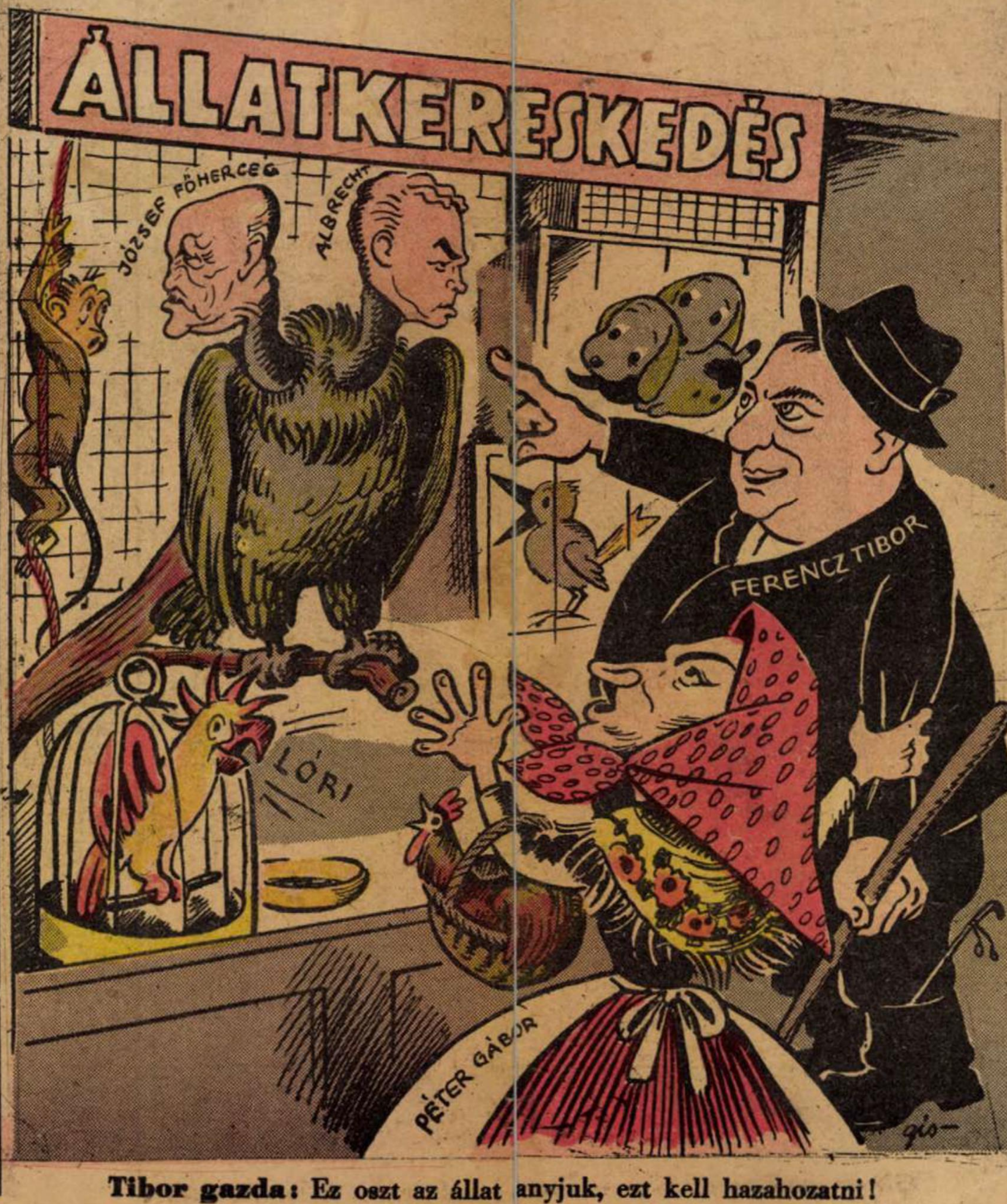

Tibor gazda: Ez oszt az állat anyjuk, ezt kell hazahozatni!

François Villon:

A HAJDAN SZÉP PENGŐ SIRÁMA

Franciából ferdítette: Gergely Miklós

Derék dolgozók s feketézők,
Vitéz lovagok, úri dámák
Hallgassátok meg könnyes szemmel
A hajdan szép Pengő sirámát.
Egy rongyos férfi dobta őt el,
Most ott hever a sárba' sírva,
Röhögnek rajt' az arrajárók
S tízmillió van rájaírva.

„Jaj, értem mennyit verekedtek,
Jaj értem mennyit félrelöktek!
S ha elsején megkapnak máma
A pimaszok már le se köpnek.
Jaj, mi vagyok ma a szeműkben:
Foszló kadáver, ócska hulla,
Mert rajtam már buján tenyészlik
És messzire bűzlik a nulla.

Ó, megköpdöstek bezzeg régen,
Hívták apámat és anyámat
S fájó szívvel nézték a kasszát,
Szép, exkluzív kis kéjtanyámat.
Ó, mennyit udvaroltak nékem,
Felcsaltak száz legénylakásba,
Mohón vetették magukat rám
S bedugtak a harisnyaszárba.

Hová lettek a régi bájak?
Szép árfolyamom? Lőttek annak...
Megdagadt karcsu kamatlábam
S keblem helyén is nullák vannak...
Két tele kézzel szórtam egykor
Örömet, mámort a világra
S kisül a pofám, mert egy fröccsöt
Sem ad a kocsma értem már ma.

Hát jól kibánt velem az élet
S kibánt az Adópengő vélem:
Elhagyott, mint egykor a Dollár...
Életem magányosan élem.
Csak rágódom az édes multon
És rólam ily verseket írnak,
Míg egyszer megúnom majd mindezt
S elmegyek toalettpapírnak.

Minek a színpad énnekem?

(A háborús bűnössé nyilvánított Vaszary János—Muráti-pár szabadlábon sétál.)

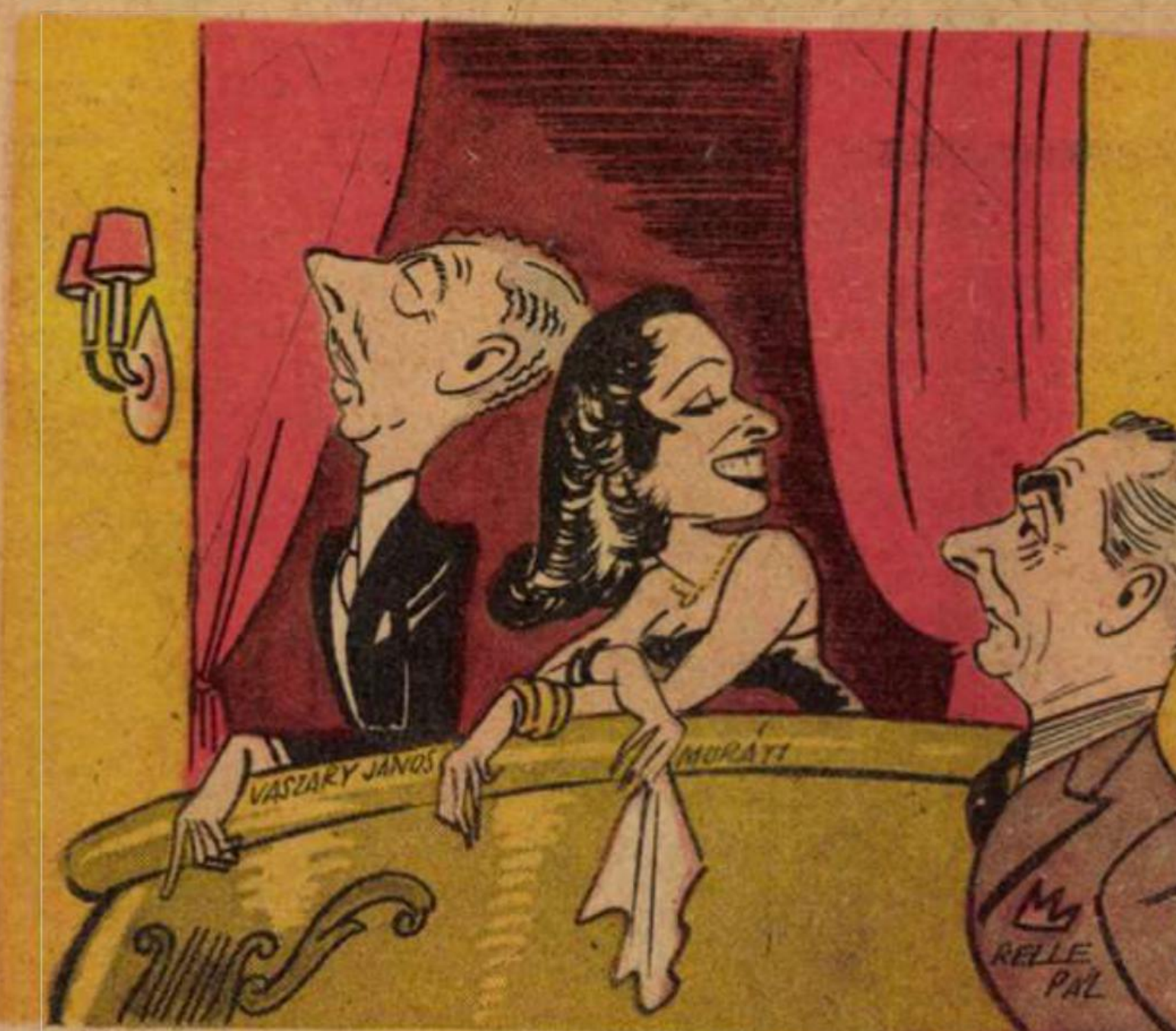

Ujságíró: Mi az, művésznő, az idén nem kapnak színpadot?
A nagy művésznő: Nem is kell. Amióta háborús bűnössé nyilvánítottak, páholyból nézzük a dolgokat.

Sok az arany, kevés az aranybeváltó Budapesten
Hozzák haza a külföldre hurcolt magyar aranybeváltókat!

A közönség köréből egyre több panasz hangzik el amiatt, hogy aránytalanul kevés az aranybeváltóhely a fővárosban. Azok az utcák, amelyekben minden második-harmadik házban működik egy-egy aranybeváltó, aránylag még a szerencsés kivételek közé tartoznak, mert általában csak minden negyedik-ötödik házban akad ilyen üzlet.

Hír szerint az érdekeltek körében erőteljes akció indult meg abban az irányban, hogy a külföldre hurcolt magyar aranybeváltókat soronkívül hazahozzák.

A millpengő sikere

A millpengő bevezetése óriási könnyebbséget jelent a fixfizetéseseknek. Szemtanui voltunk az egyik étteremben egy érdekes jelenetnek, amely mindennél jobban bizonyítja a millpengő óriási jelentőségét. Kopottruhájú ember kérdezte a pincértől:

— Hogy egy főzelék?

— Nyolcszáz millió pengő — felelte a pincér.

A vendég búsan legyintve indult kifelé, amikor a pincér hirtelen észbekapott:

— Bocsánat, tévedtem. Csak nyolcszáz millpengő.

Mire a vendég felderült arccal ült le, rendelt öt főzeléket, egy adag libamájat és egy liter veltelini édeskését, mert az egész nem került többe 9200 millpengőnél.

Micsoda ósdi alak

— Hallatlan! 400 milliót kértek tőlem reggel egy liter tejért.

— Mért nem vesz egy kecskét magának?

— Kecskét? Mire nekem az?

— Az nagyon praktikus. Reggel kihajtja legelni, este behajtja, megfeji és van teje ingyen.

— De kérem, én hivatalba járok. Én reggeltől estig dolgozom.

— Na ja, ha maga dolgozik, akkor meg mért akar tejet inni? Vagy eszik, vagy dolgozik valaki.

A 7 legaranyosabb vicce

— Kijavítottad a kézigránátokat, Pistike?
— Nem tudtam kijavítani tanár úr kérem, mert az anyukám elvette tőlem a kést, hogy az nem gyerek kezébe való.

Lófehérke és a hét gyilkos törpe

(Kecskeméten feltárták Horthy szadista különítményeinek 26 év előtti szörnyűségeit.)

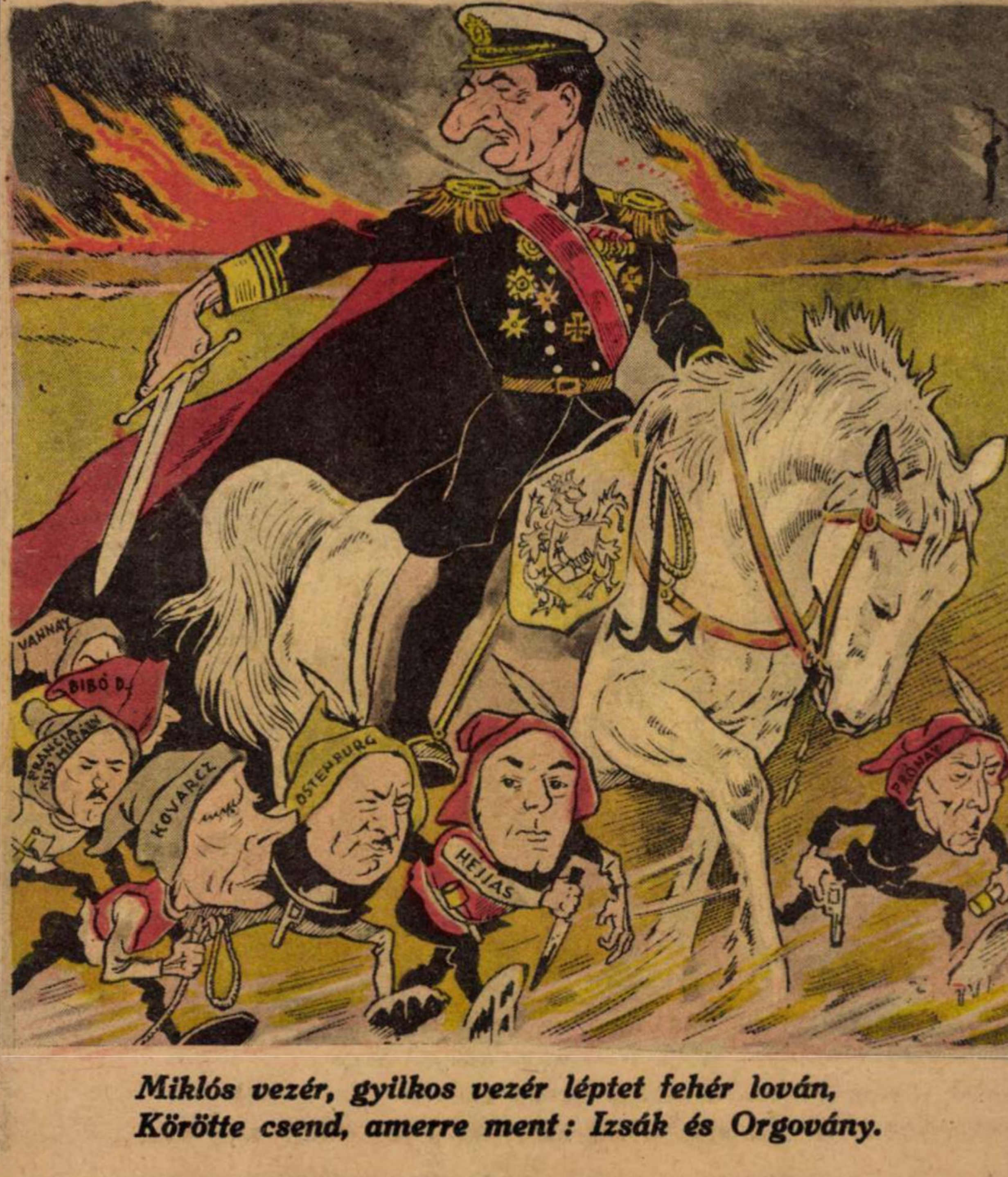

Miklós vezér, gyilkos vezér lépteti fehér lován,
Körötte csend, amerre ment: Izsák és Orgovány.

Kiskert — nagy boldogság!

Kiskert — nagy boldogság!

Írta és rajzolta: Sándor Károly

ÁPR. 3. Ma plakátok jelentek meg az utcán: „Igényeljen kiskertet!" Nem is rossz ötlet.

ÁPR. 4. Voltam igényelni. Délelőtt 9-től fél 3-ig várnom kellett, főnököm, a Krepák lehordott a sárga földig, hogy hol maradtam, de nem baj, mert ha arra gondolok, hogy milyen remek lesz, ha függetleníthetem magam a kalóriától — álomnak is szép!

ÁPR. 9. Kiutalták! Nem kellett protekciót igénybevenni, csak a Tepsi Tibor öccsének kellett szólnom, aki a feleségem aranyláncáért simán elintézte nekem. A telek a Külső-Lótáp-utcában van, mindjárt az Egyesült Spongyaművek hulladéktelepe mellett. Kint voltam megnézni, jól megközelíthető, a végállomástól rendes menetben alig másfél óra.

ÁPR. 14. Ma vetőmagról gondoskodtunk. Azt mondják, azt is lehet igényelni, de feleségem szerint olcsóbb, ha vidékiektől veszünk. Én szerettem volna ananászt, rizst, narancsot, kakaót és szemeskávét is termelni, ennek most jó ára van, de lebeszéltek róla és délután hű nejem már el is cserélte barna felöltőmet egy zacskó vetőmagra. Bőven bejön majd, ha aratunk!

ÁPR. 16. Vasárnap. Reggel hattól este nyolcig kint dolgoztunk Linával, Péterrel, Ödönnel, Jenővel, Irmával és Gézával együtt. Kissé fáradt vagyok, de megéri, ha arra gondolok, hogy — de ezt már megírtam. Az új kék zakómat felállítottam madárijesztőnek, nyárra úgyis vastag egy kicsit, ősszel majd tovább hordom.

MÁJ. 3. Lina kint volt, a kék zakómat ellopták. Nem baj, a zöldborsótermés egyedül is behozza busásan a kárt.

MÁJ. 8. Baj van! Szomszédom, Ménkőfalvy Zalán visszajött nyugatról. Tegnap beszéltem vele, persze, eldicsekedtem, hogy milyen szép kiskertem van a Külső-Lótáp-utca 182. szám alatt. — „Micsoda? — kiáltotta Zalán — az az én telkem! Holnap rohanok az Elöljáróságra és visszaigényelem!" Jól nézek ki. Csak az vigasztal, hogy pártszolgálatos volt és svédeket kísért a Dunához, úgysem igazolják és a telket se kaphatja vissza.

ELÖL-JÁRÓSÁG
IGÉNYLÉS

MÁJ. 14. Vége. Ménkőfalvyt dicsérettel igazolták és visszautalták a kertet. Úgy kell neki, kínlódjon vele az a ronda nyilas. Megérdemli! Az Isten nem ver bottal…

Dadaizmus a sétatéren

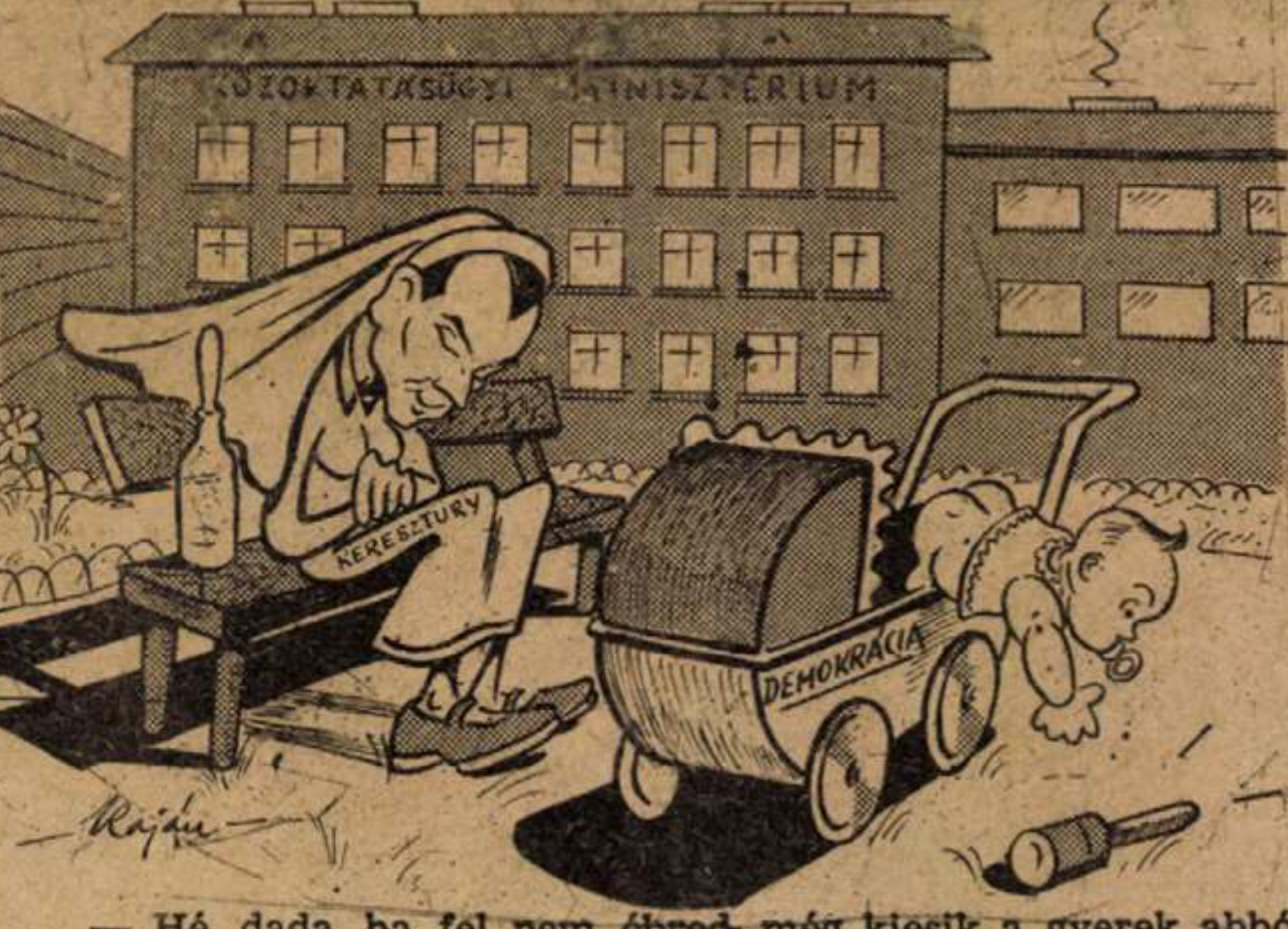

— Hé, dada, ha fel nem ébred, még kiesik a gyerek abból a kocsiból!

Apadt a Duna

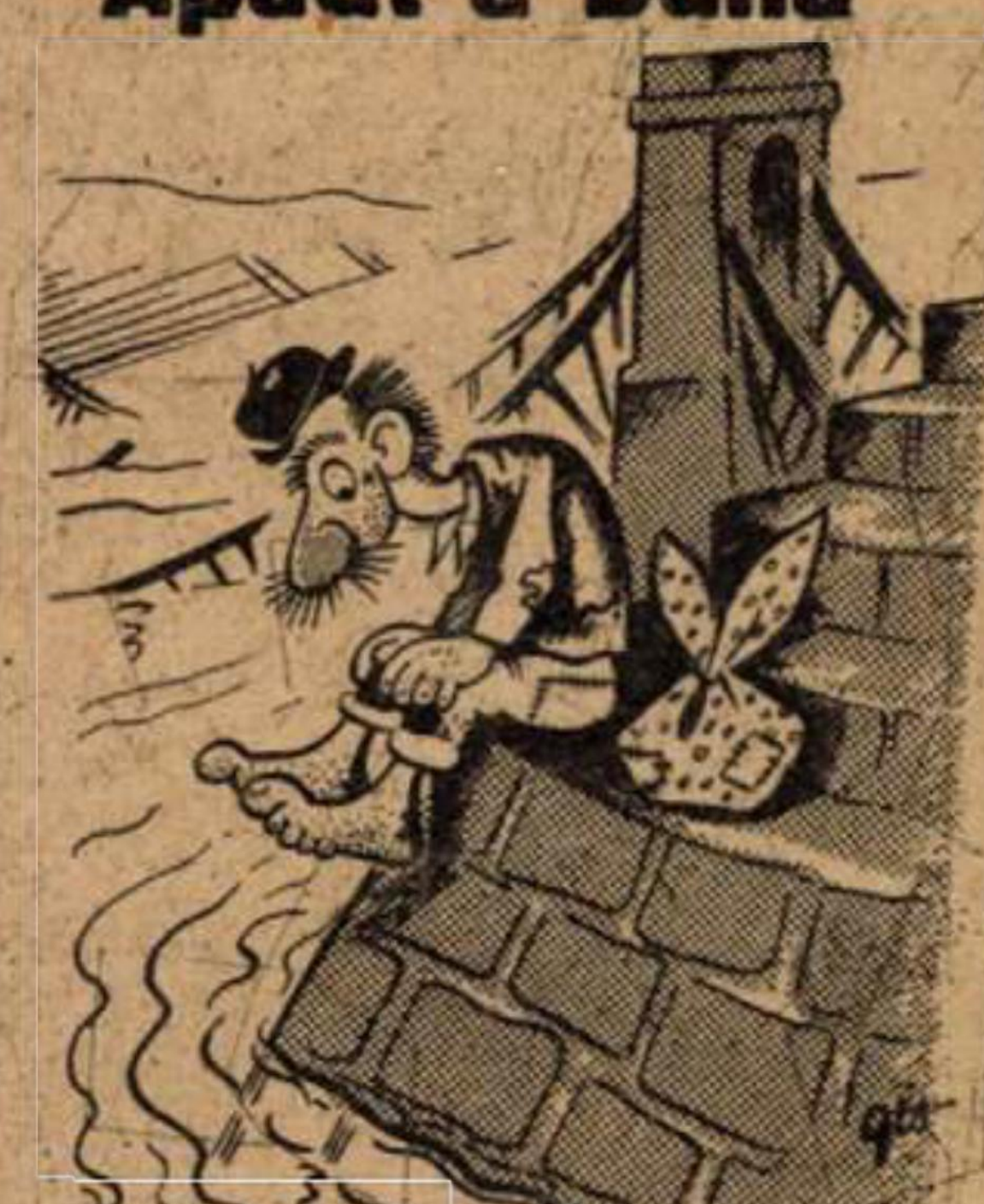

— Peches ember vagyok, egész télen erre a lábfürdőre spóroltam.

Hajh, hajh…

— Hogy múlik az idő!

— Bizony! Holnapután lesz két napja, hogy a dohányjövedék utoljára emelt.

-Szép, finom és jó? Az csak Gold-tól való!

GOLD LASZLÓ
bőröndház
BAROSS-TÉR 15
Keletivel szemben — Telefon: 224—890
Saját műhely
Bőröndök, retikülök nagy választékban

Egy vidám hét a Balatonon

— Ez a szegény Kovács otthagyta a fogát a Balatonnál.

— Mi történt vele?

— A penzióban arannyal kellett fizetni, kénytelen volt egy aranyfogát kihuzatni.

1 éve

Beszkárt-vezér

Szemere János

Mily megható jubileum!
Le kell könnyeinket nyelni…
Egyéves, a kutyafáját
És máris hogy tud emelni…

Esernyőmről
írta: Szép Ernő

Esernyőmről

írta: Szép Ernő

Az első, amit az esernyőmről el kell árulni, az az, hogy van. T. i. megvan. Átmentettem a demokráciába. S tavaly óta egyetlenegyszer el nem lopták. És ott se felejtettem kávéházba, vendéglőbe, az a mai világban a halálát jelenti az ernyőnek. Nagy kár lett volna az esernyőmért, olyan fiatal még, összevissza három esztendős.

Sógorom tukmálta rám ezt a szép bambusznyeles esernyőt születésnapomra. Nem bírta már nézni, hogy ernyő nélkül élek.

Nekem tudniillik soha életemben nem volt ernyőm.

Annak a kis kompániának, amelyikben nevelődtem, egy New-York-kávéházi asztalnál, annak szigorú törvényei voltak.

Nem volt szabad a társaság tagjainak, ifjú szerkesztőknek, piktoroknak, művészhajat növeszteni.

S nem volt szabad lakkcipőbe járni. (Az hétköznapi viselet volt akkoriban.)

Óralánca se lehetett az embernek. Nem volt szabad zsakettet csináltani. Sárcipőt, hócipőt hordani, azt se volt szabad. Plána ha valaki télen fülvédőt mert volna föltenni, hát azt agyonverték volna.

És nem volt szabad szipkából színi a cigarettát.

Reggel 7 óra előtt nem volt szabad hazamenni.

És persze nem volt szabad esernyőnknek lenni. Aki esernyőt tart, nem lehet tehetséges ember.

Egy csúnya esős tavaszon, Párisban, tíz napja áztam már, mikor annyira felbátorodtam, hogy esernyőt vettem. De még ott is reszkettem, hogy meglát egy magyar, feljelent otthon a New-Yorkban. Persze nem mertem az ernyőt hazahozni, otthogytam egy Café előtt a széken.

Szóval így vészeltem át ifjúságomat és férfikorom javát ernyő nélkül. Eszembe se jutott volna, hogy nyugodtan hordhatnám már az esernyőt; azok a barátaim, akik a törvényt hozták, azok mind régen megrendesedtek, szipkából cigarettáztak és ernyőt nyitnak, ha esik az eső.

Meghőköltem, mikor a sógor átnyujtotta a névnapi ajándékot, az esernyőt.

Először, az első nap, csak az ő kedvéért vettem magamhoz az ernyőt, aznap t. i. találkoznom kellett vele.

Hanem aztán belétörődtem az esernyőmbe. Sőt később meg is barátkoztunk, az esernyő meg én. Némely éjszaka, sétálván hazafelé a Margitszigeten, pocsékká vert a hirtelen jött eső. És ez legalább is egy nadrágvasalásba került.

Milyen jól esett azután mindig esernyőt nyitni a záporok alatt. És jól esett, csodálatos jól esett látnom, hogy olyan vagyok mint az emberek, nekem is van ernyőm. Jobban itthon éreztem magam a világon.

Szerettem ezt a hűséges esernyőt.

Csak egy baj van, az, hogy az esőt is szeretem, jobban mint az ernyőmet. Olyan élvezet, ha az a tiszta égi víz a kezemet éri, meg az államat, meg az orrom hegyét. Ünnepi valami, áhitat. Istentiszteletnek érzem, ha fogadom azokat a magasságokból leszálló csöppeket.

Azon spekulálok, ki fogom lyukgatni az ernyőmet; esernyőm is lesz, és ázhatom is boldogan alatta.

Tíz nappal a millpengő bevezetése után

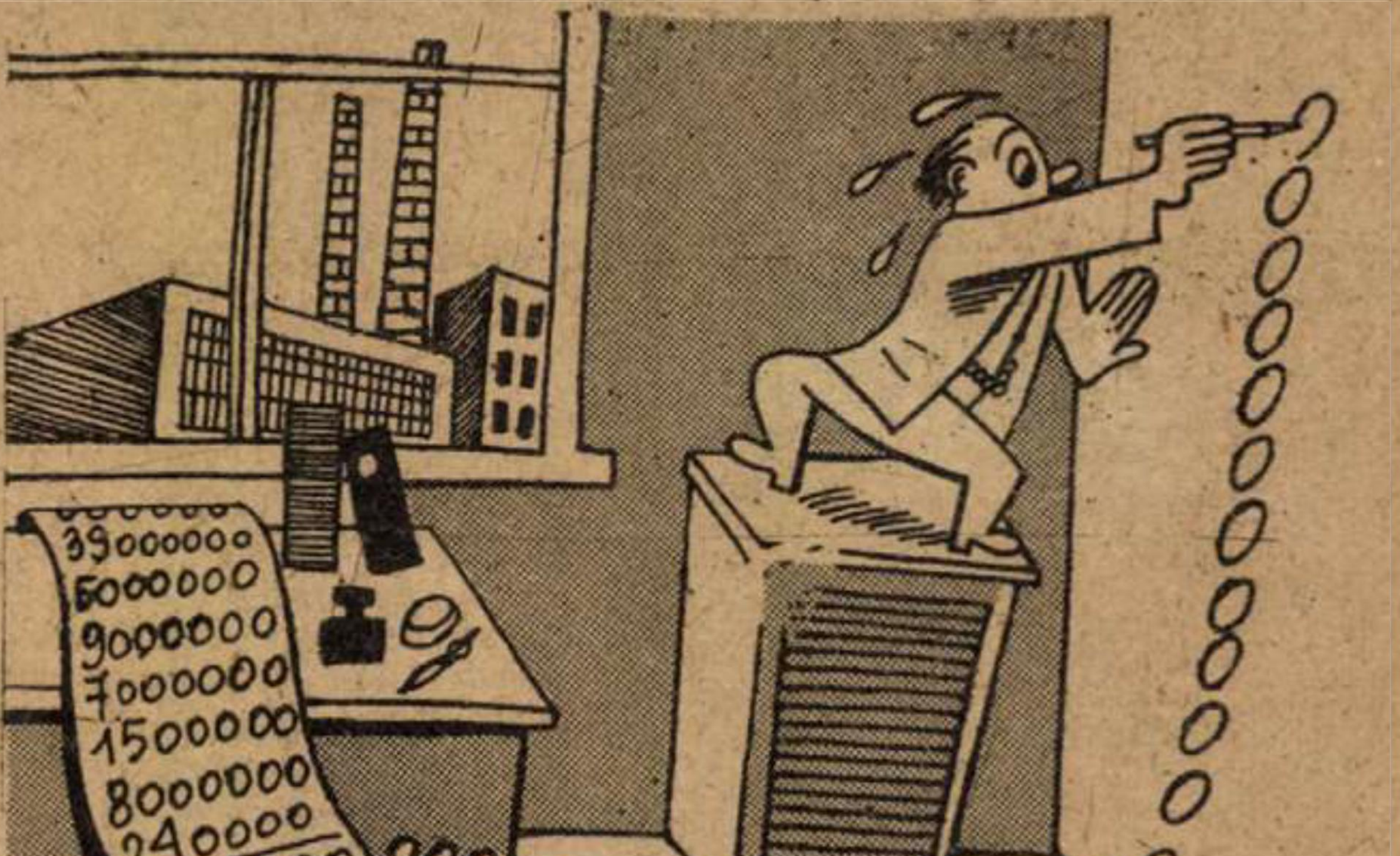

KIKI-ALAPON

Írta: TABI LÁSZLÓ

1.

Úgy történt a dolog, hogy egy társaságban bemutattak Ficzek Sárikának. Akit már bemutattak Ficzek Sárikának, az tudhatja, hogy milyen nagyszerű lány. Szép, kedves, okos, intelligens, házias, kedélyes, elegáns, szerény, derűs, komoly, fiatal — hogy csak a kimagaslóbb erényeit említsem. Azonnyomban beleszerettem.

— Sárika, — mondtam — már egy félórája ismerem magát és még mindig nem tudtam elfelejteni. Nőtlen és jómodorú fiatalember vagyok, töltsön velem egy vasárnap délutánt, hiszen úgysem élhetek maga nélkül.

Érveim meggyőzték és megadta magát, de nem feltétel nélkül.

— Nézze, Guszti, — mondta — én nem bánom. De meg kell mondanom, hogy csak kiki-alapon. Én ugyanis konzervatív vagyok s nem fogadok el még egy uzsonnát sem.

— Kár, — mondtam — mert nagyszerű programot állítottam össze. Moziba mentünk volna, aztán egy cukrászdába uzsonnázni, majd úgy színházba s végül vacsorázni. Tudniillik többszörös milliomos vagyok.

— Nem baj, — felelte — én is.

— Csakhogy — vetettem ellen — nagyon fonák dolog ám felezgetni a cehheket! Nem méltó az hozzánk, Sárika. Egy Strausz Guszti nem szokott hölgyekkel cehhet felezni.

— Nem kell feleznünk. Egyszer maga fizet, egyszer én. Ahogy jön.

Erre már nem tudtam mit szólni. Megegyeztünk abban, hogy vasárnap délután félnégykor találkozunk.

2.

Villamosra ültünk, hogy elmenjünk az Ideál-moziba a Szerelem Gyötrelmeihez. Nem engedte megváltani a villamosjegyeket. Hölgyeké az elsőbbség, — mondta — ő kezdi. Vett két átszállót.

Természetes volt, hogy a két mozijegyet én vegyem meg. Vettem két páholyt egy milliárdért.

Ernyő volt velünk, be kellett adnunk a ruhatárba. Ő fizette a ruhatárt. Aztán megemlítette, hogy nem mozi a mozi bonbon nélkül. Vettem drazsét másfélért. Mert én következtem.

Mozi után úgy döntöttünk, hogy a Flanc-eszpresszóban uzsonnázunk. Villamosra ültünk, s vett két jegyet, mert ő következett.

Ittunk két feketét kétkét szelet dobostortával. Kifizettem másfél milliárdot. Mert én következtem. Uzsonna közben el akartam beszélni ukrajnai élményeimet, de nem hagyta. Azt mondta, ne rontsam el ezt a szép napot. Siessünk el az Irodalmi Színházba. Villamosra ültünk. Vett két jegyet, mert ő következett.

Természetes volt, hogy a két színházjegyet én vegyem meg. Vettem két zsöllyét háromkettőért. Ernyő volt velünk. Ő következett. Csokoládét vásároltunk, én következtem.

Az Irodalmi Színházban a „Tyutyu kisasszony" című operettet adták. Nagyon mulatságos volt. Az első felvonás vége felé jártunk, amikor eszembe jutott, hogy Sárika mindig a villamost és a ruhatári díjat fizeti, minden egyéb rámmarad. Nem törődtem volna vele, ha elmesélhettem volna ukrajnai élményeimet. De ha még ezt sem engedi! Ha már kiki-alap, hát legyen kiki-alap. Ravasz tervet eszeltem ki.

Ha a szünetben veszünk egy műsorujságot, akkor azt ő fizeti, mert ő következik. Ebben az esetben színház után a villamost én fizetem, a vacsorát viszont ő. Mentsük, ami menthető.

Sikerült beugratnom a műsorvásárlásba. (Így kell elbánni a konzervatív nőkkel!)

Színház után villamoson mentünk a Törökpipa vendéglőbe. Röhögve vettem két átszállót.

Aztán leültünk a fehérasztal mellé és étlapot kértünk. Előételt, bécsiszeletet és rétest kértünk, külön-külön adagot. A pincérnek még utána is kiáltottam, hogy fejessalátát is hozzon. (Majd adok én neked kiki-alapot!).

Ekkor a kenyereslány állt meg az asztalunk mellett. Sárika kiválasztott két rozsbucit. Ösztönösen a zsebembe nyultam. De karomra tette a kezét:

— Pardon, Gusztikám… A villamost maga fizette. Most én következem.

A vacsorát én fizettem. Esküszöm, hogy nem futotta a kalória-pénzből.

3.

Amikor hazakísértem, a kapuban homlokon akartam csókolni. Tiltakozott:

— Maga félreismer engem, Guszti — mondta önérzetesen. — Látja, *ezért* ragaszkodom én a kiki-alaphoz.

Mit szólhattam volna? Csak annyit mondtam: telefonáljon értem, ha én következem.

MIT KELL MA NYELNI

VÁLTOZATOK EGY TÉMÁRA

(Egy Paulay Ede-utcai üzletben a detektívek megjelenésére egy kereskedő bravúros lélekjelenléttel lenyelt egy húszdollárost. A rendkívüli esemény három rajzolóművészünket az alanti rajzokra ihlette)

1.

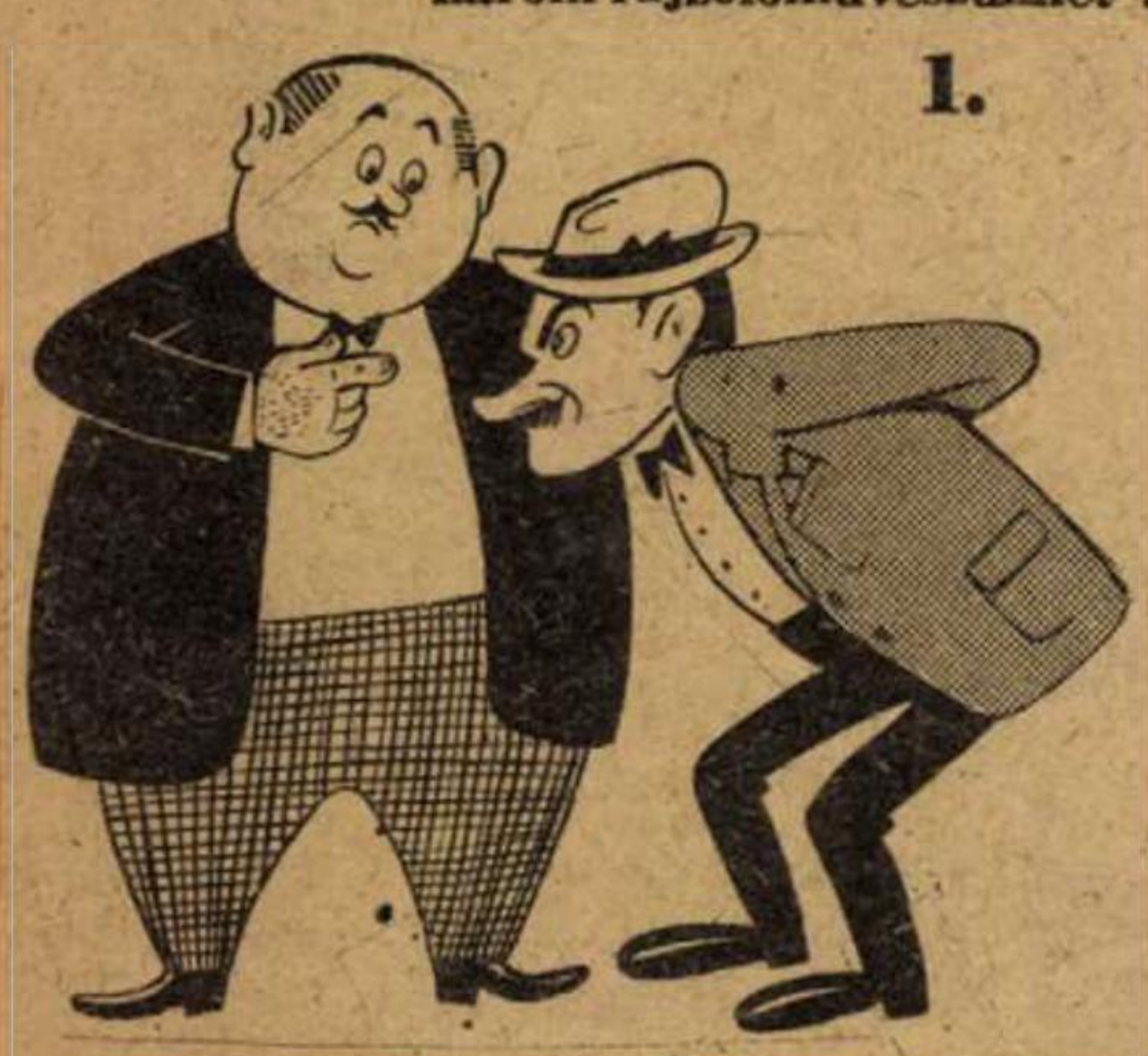

— Rettenetes fájdalmaim vannak itt. Lenyeltem egy húszdollárost.

— De hiszen akkor lejjebb kellene a fájdalmakat éreznie, hiszen a húszdolláros a gyomrába került.

— Igen, de azóta felment.

2.

— Mi van azzal az emberrel?

— Lenyelt egy húszdollárost.

— No akkor ezt egészen bizonyosan rögtön leültetik.

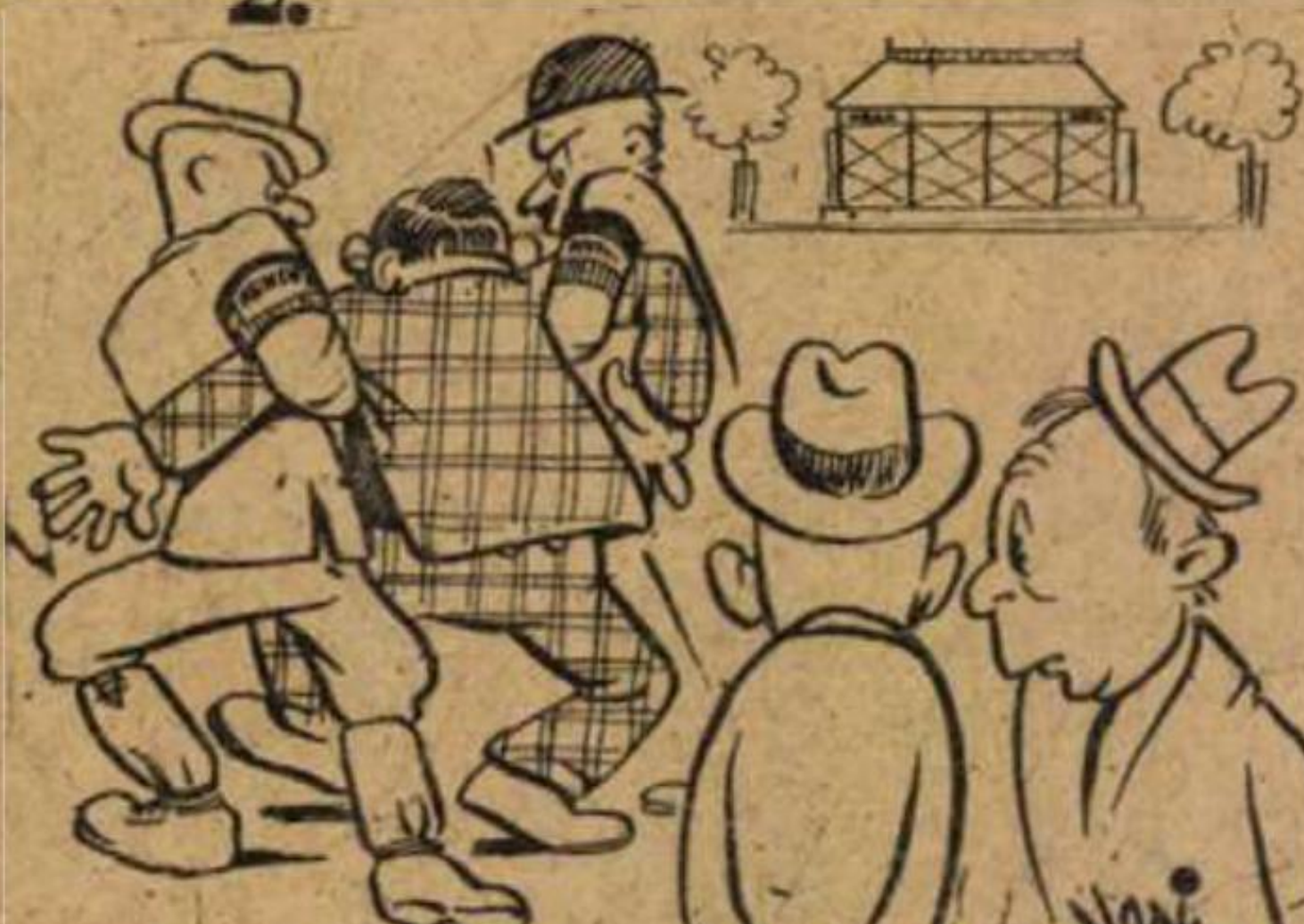

3.

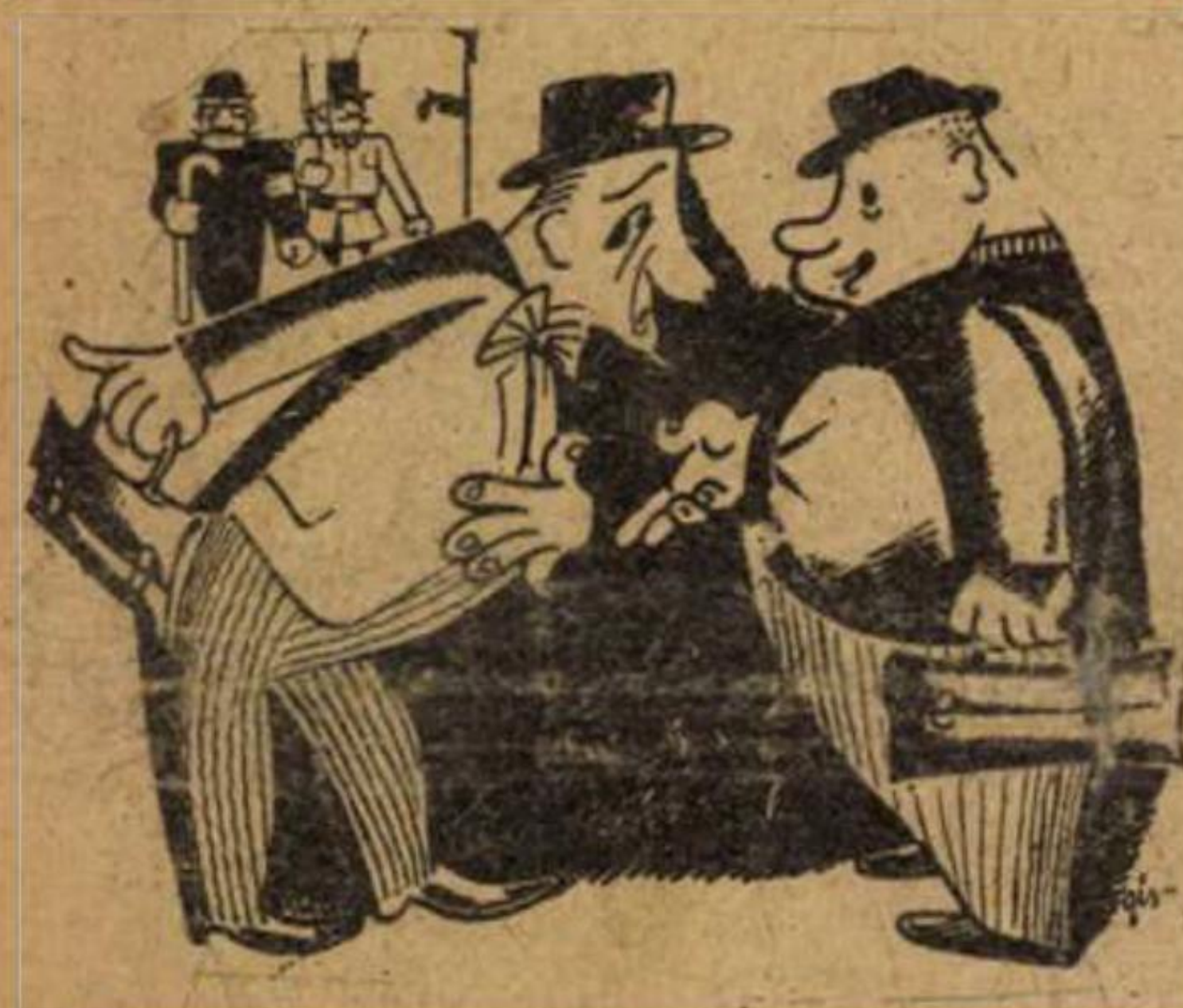

— . . . akkor jöttek a detektívek és én lenyeltem a húszdollárost.

— Maga mázlista! Próbálnám én ezt maga után csinálni . . .

— Miért?

— Én műtrágyával feketézem . . .

Ludas Matyi megmagyarázza.

Azt szeretnék tudni elvtársak, hogy lehet az, hogy a hercegprímás még ma sem vesz tudomást a katolikus egyházi és szerzetesi iskolák által szervezett összeesküvésekről.

Majd én megmagyarázom!

Egy külföldi ujságíró Kölnbe utazik, ahol azonnal a folyópartra siet és bedugja zsebkendőjét a vízbe. Azután sürgősen tudósítást küld lapjának a következő címmel:

A kölniviz-legenda ugyanolyan humbug, mint a német csodafegyverek meséje.

Imádság vásárlás után

Közellátási untig elégia Ady Endre után szabadon

Uram, a csarnokból jövök én,
mindennek vége, vége,
százmillió egy fej saláta,
nyolcvan a Munkás, száz a Béke.

Uram nézz le a végtagomra,
nem tudni, kar vagy láb-é,
kalóriámon nem segít már
se bab, se kalarábé.

Leköpte bús nagy szemeim
a kofa, ki a standon árul,
Uram, ne kérdezd, hova küldött
s hogy miket mondott a mamárul.

Két rohanó lábam szombaton
térdig gázolt a bérben,
most nincs tojás és retkem is
csak térden van, csak térden.

Száraz karó a két karom már,
nincs pocakom, mi rengő,
Uram, eladnám lelkem is,
de nem kell érte pengő.

Uram, a csarnokból jövök én
s mire e dalnak vége,
megint drágult a saláta,
a Munkás és a Béke.

Gár—Da.

EZ Erdődy János

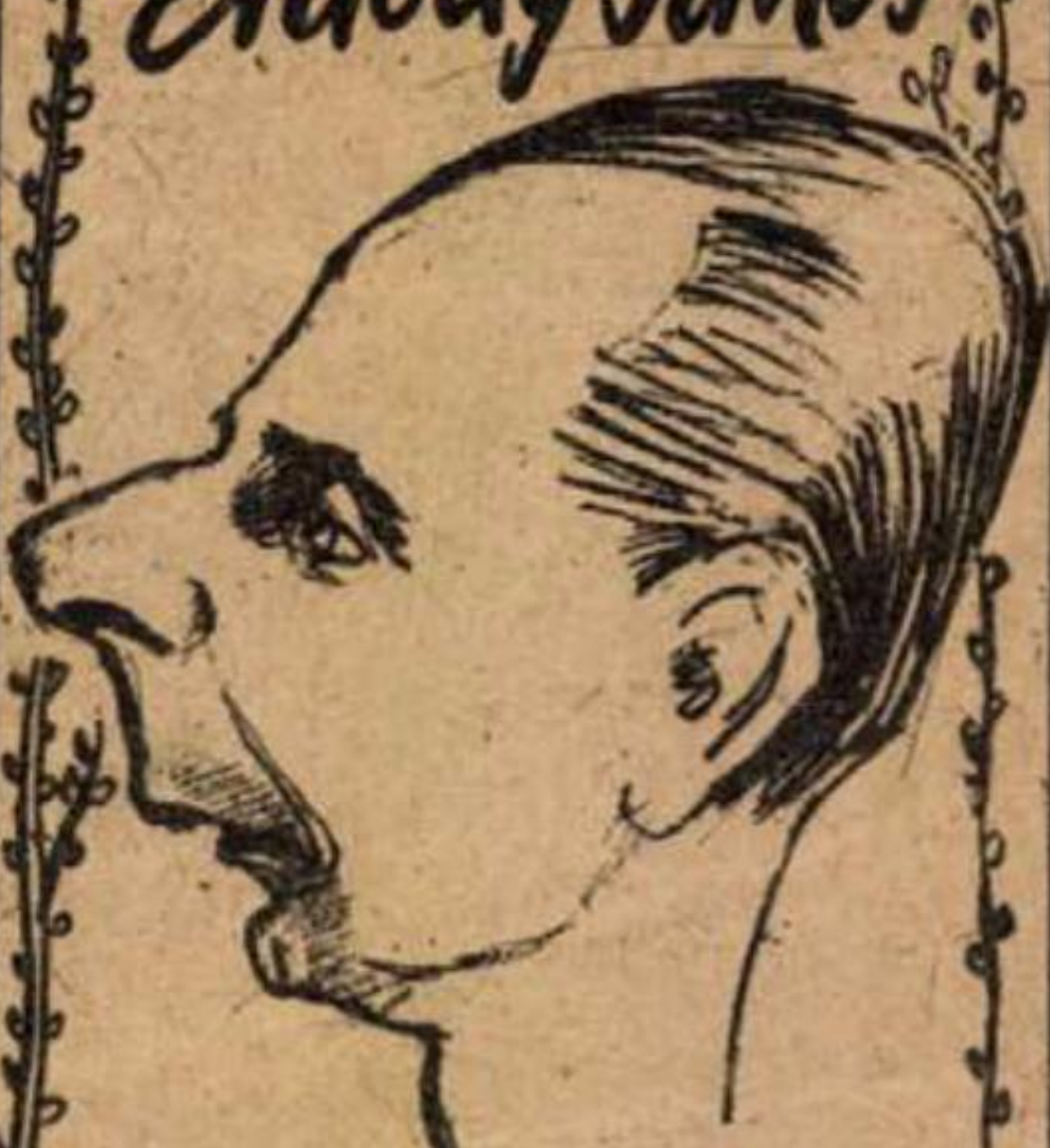

a Népszava szerkesztője, az igazi antifasiszta. Míg ugyanis a fasiszták minden élősködő fagyöngyöt igazgyöngynek kiáltottak ki, ő a Magyar Színházban nagy sikerrel bemutatott darabját, amely igazgyöngy — „Fagyöngy"-nek nevezi.

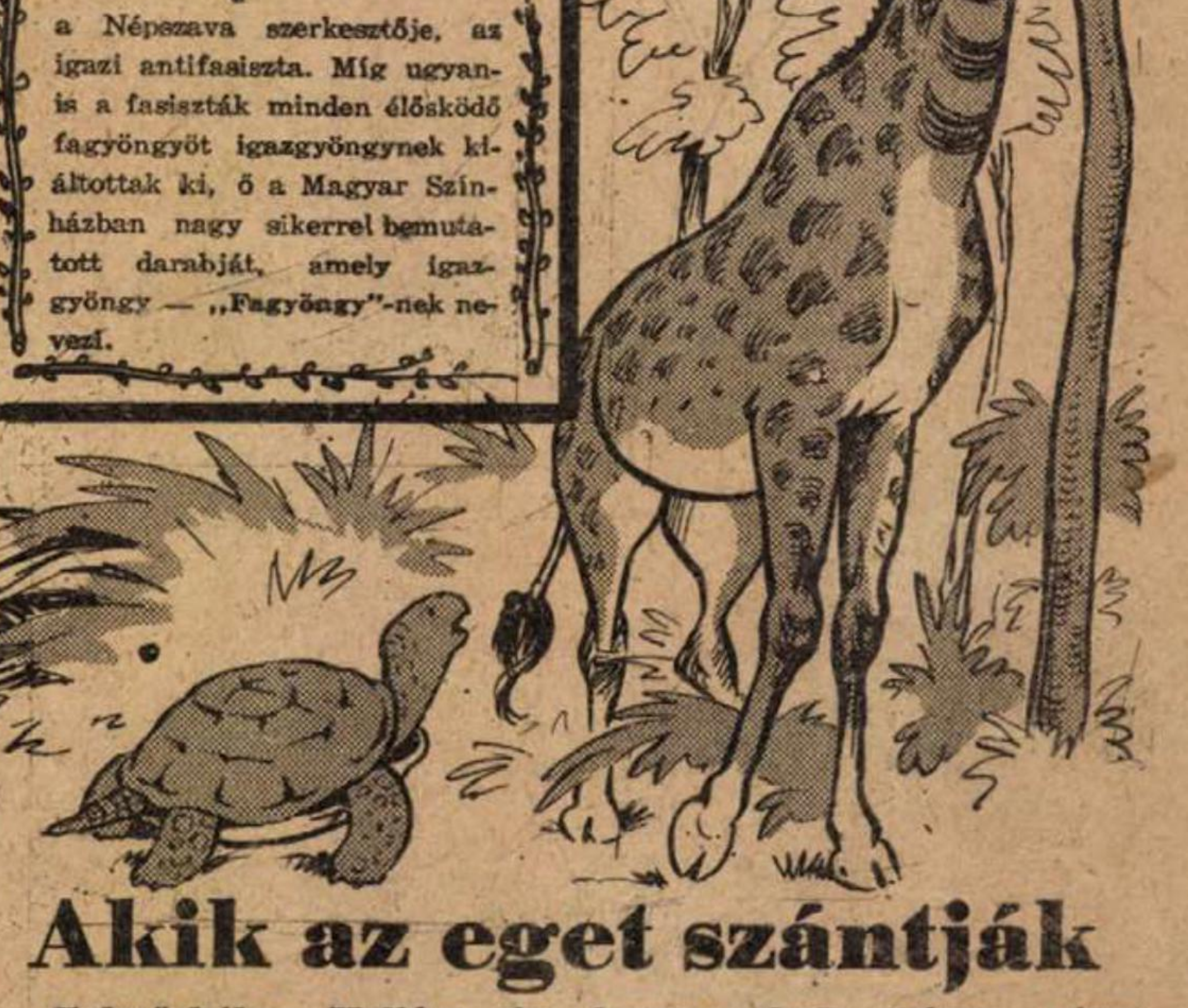

Akik az eget szántják

Teknősbéka: Kolléga úr, legyen olyan szíves, nézze meg odafenn, hogy áll ma az adópengő?

PÁTER ÉS PÁL

NAGY KÉPZŐMŰVÉSZETI SIKER A BELVÁROSBAN

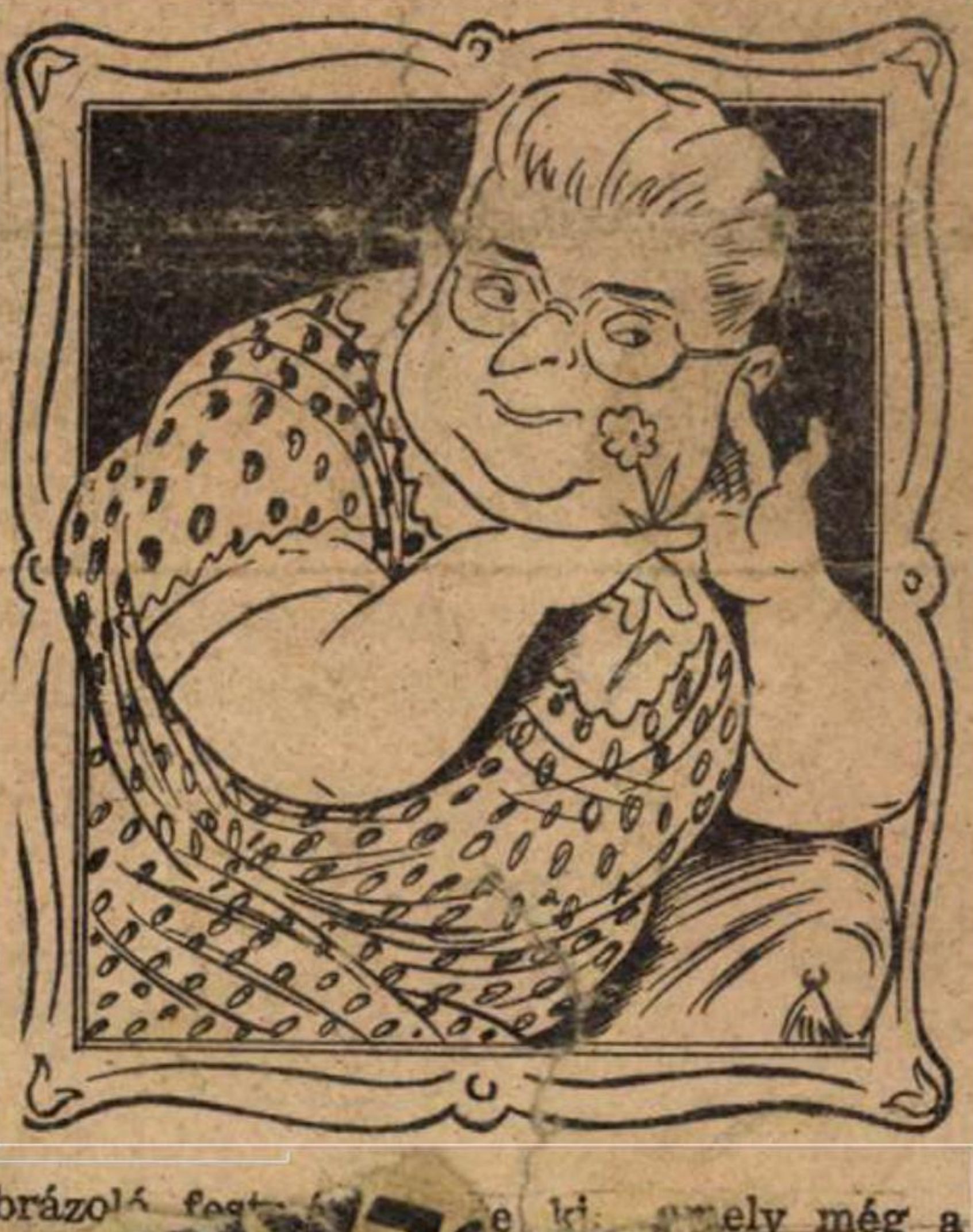

Fried Pál, Balogh István államférfiúi művészetének nagy barátja és Balogh István, a festői páter, közös képkiállítást rendezett a kisgazdák ősteleványén és legzsírosabb mandátumtermőföldjén, a Belvárosban. A magyar piktura legsúlyosabb egyénisége, Balogh páter tartotta a vernisszázs megnyitóbeszédét és aktákon edzett rutinjával átadta az aktokat a tehénállományában erősen megfogyatkozott kisgazdatársadalomnak, hogy legeltessék rajtuk a szemüket. A nemes gesztust Budapest aszfaltművelő és dollcsitermesztő kisgazdái többlóerős bandériummal üdvözölték. Fried Pál képeinek, sajnos, csak igen kis százalékát láthattuk a nagysikerű kiállításon, mert munkájának zömét a Balogh páter életvastagságban ábrázoló fest[illegible]e ki, amely még a szenzációs belvárosi képkiállításon megjelent [illegible]orította.

Egyéni arckezelés

Lukácsy Mária

kozmetikusnál, Kálmán-utca 14

Szóvicc, de ül

— Nincs egy cigarettája, Bunyó úr?

— Most szívom az utolsót.

RENDŐRI HÍR

Vaselin Janka művésznő
a Bp., IV., Szervita-tér 3.
negyedik emeletén

levetette magát

JOHN fényképésznél

A felvétel jól sikerült!

Foto JOHN
bp.IV.szervita-tér

Egy kis szamár kalandjai a nagy B[illegible]LIV.

KUKSI A SZABADSÁ[illegible]EN

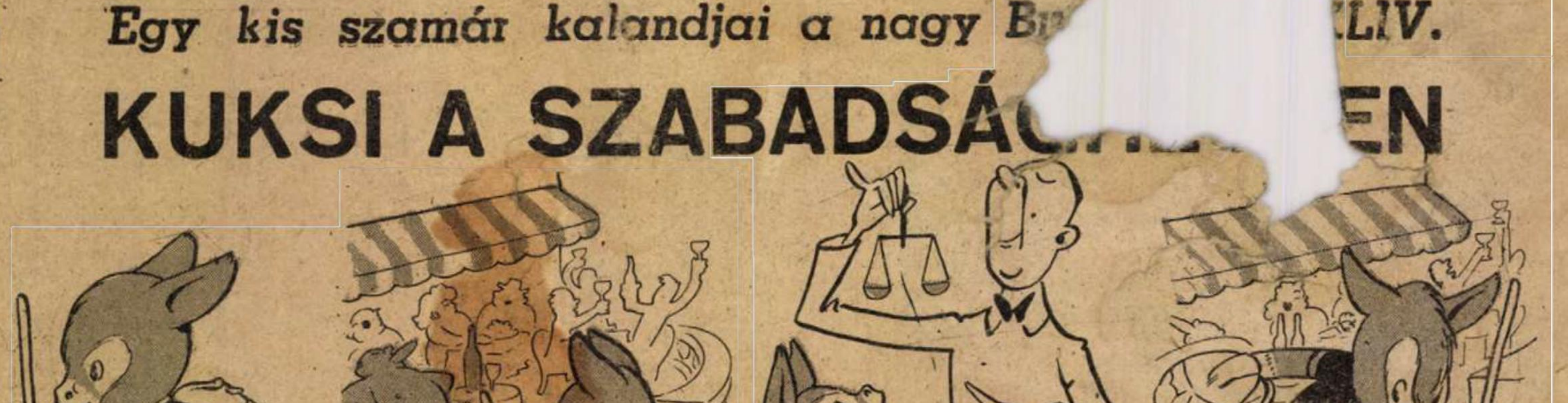

Sz[illegible] [illegible]adsághegy,
[illegible]tt,
[illegible]elkelt

A Lébemann-panzióban
Vígan dőzsölt sok kijáró
Egy siber gróf és a gyilkos
Podmaniczky Félix báró.

„Menüt kérek", mondta Kuksi
S megkérdezte a kisbamba:
„Mibe kerül?" szólt a pincér:
„Potom két gramm tört aranyba."

2 gr. arany? mondta Kuksi
Mire megy e buta vicc ki?
Mi vagyok én gyilkos, siber?
Mint a báró Podmaniczky?

Fütyültek a vonatnak – indul a bakterház

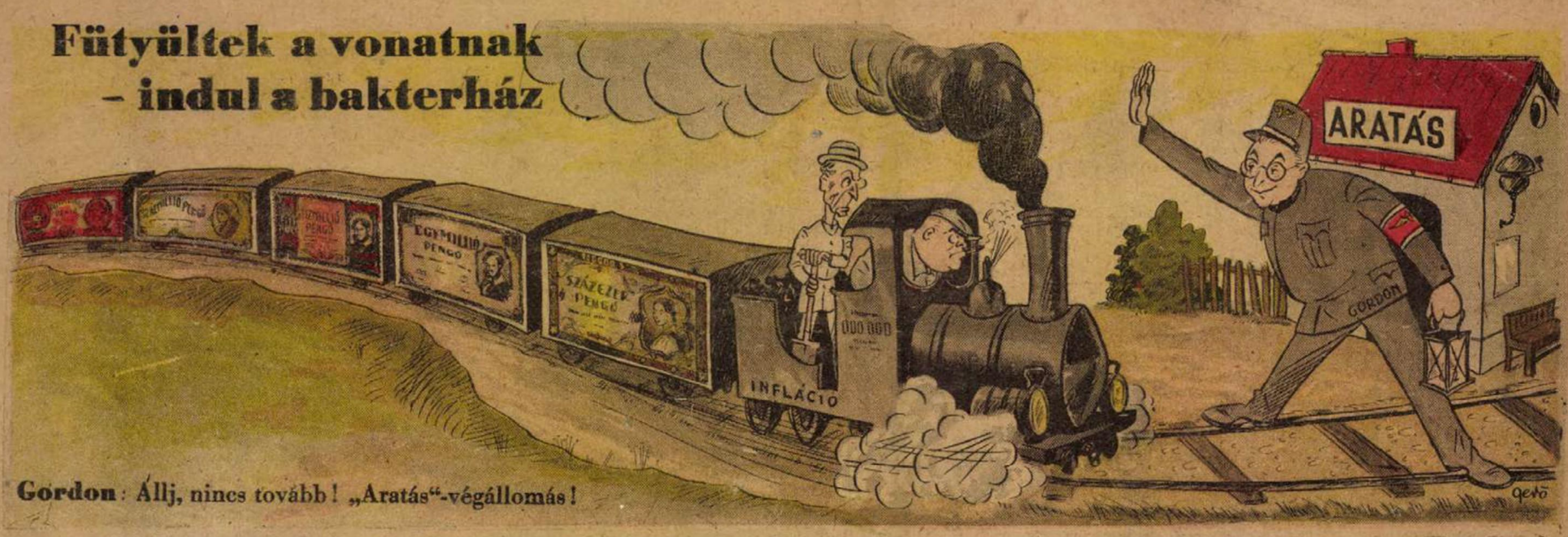

Gordon: Állj, nincs tovább! „Aratás“-végállomás!

Az új Tisza-híd felavatásán

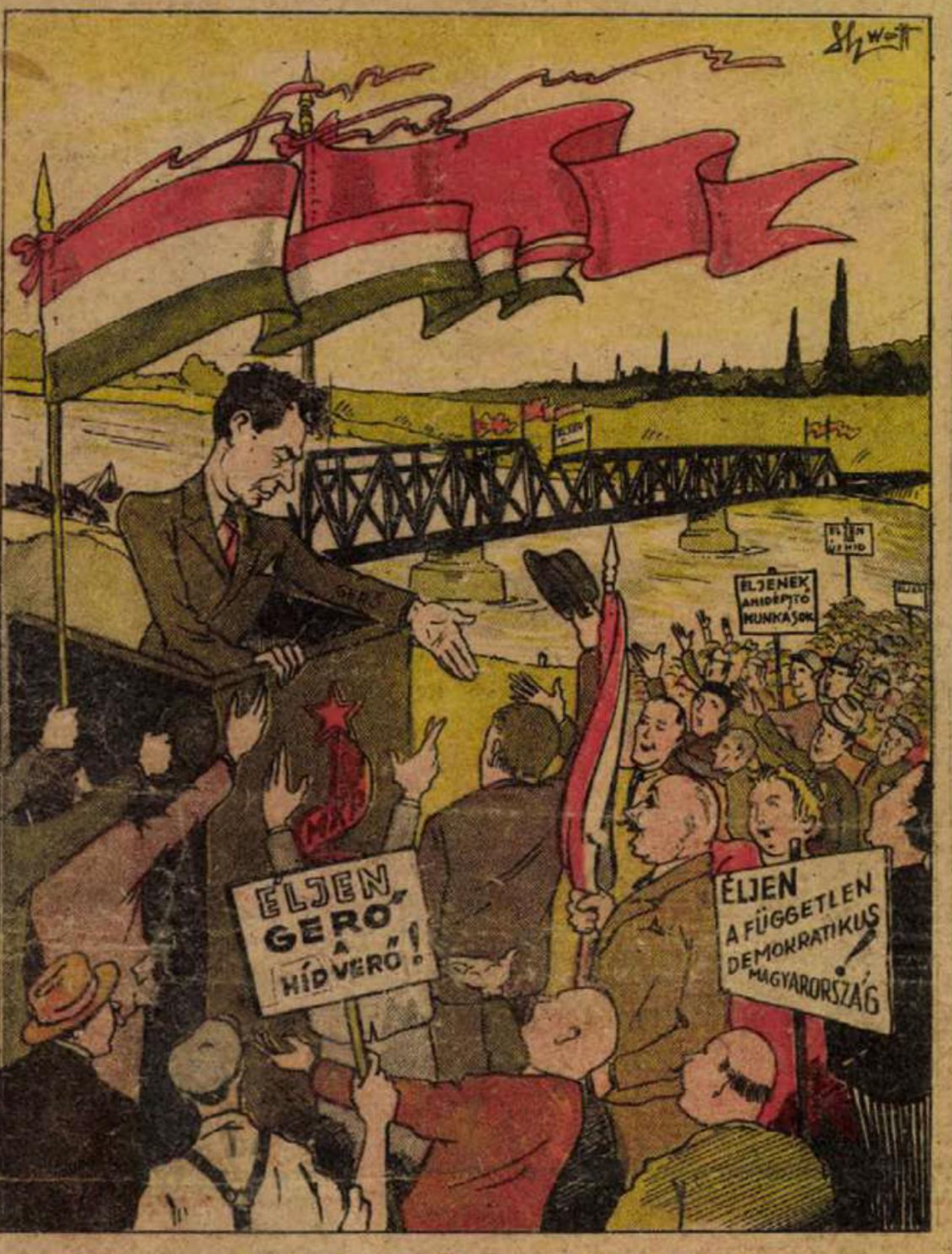
Shwott
ÉLJEN GERŐ A HÍDVERŐ!
ÉLJEN A FÜGGETLEN DEMOKRATIKUS MAGYARORSZÁG!
ÉLJENEK A HÍDÉPÍTŐ MUNKÁSOK
MKP

Szolnokot számosan üdvözlik

Feketén akar élni?
És nem akar leégni?
Használjon **Pantomim napolajat**
Gyártja: PANTOCHEMIA K. F. T. VI., EÖTVÖS-UTCA 38

Tudja már?

A közalkalmazottak hetenként kapják fizetésüket

— Nagy dolog ez kérem! — mondja egy közalkalmazott. — Számunkra

sokkal előnyösebb, ha hetenként vehetünk egy-egy villamosjegyet a fizetésünkből,

mint amikor havonta vehettünk négyet. Igy állandóan az a veszély fenyegetne bennünket, hogy a jegyek lejárnak és az egész fizetésünk elértéktelenedik.

E HETI SZÁMUNKAT ÍRTÁK ÉS RAJZOLTÁK:

Aranyos Gusztáv
Byssz Róbert
Darvas Szilárd
Farkas Lujza
Gábor Andor
Gádor Béla
Gergely Miklós
Gerő Sándor
Heves Ferenc
Hidvéghy Ferenc
Ifj Mor[illegible]
Kaján Tibor
Kassovitz Félix
Kertész Endre
Leszkay András
Pályi Jenő
Pártos Jenő
Sándor Károly
Shwott Lajos
Szegő Gizi
Szür-Szabó József
Tabi László
Török János
Vasi

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP

Megjelenik minden vasárnap.
Szerkesztő:
GÁL GYÖRGY
Felelős szerkesztő:
SZEGEDI EMIL
Felelős kiadó:
PETŐ JÓZSEF
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, József-körút 5.
Telefon: 388—110 és 188—182.
Nyomatott a „Szikra" Lapvállalat offset-körforgógépein.
Felelős nyomdavezető:
Nedeczky László.

Hazajáró lélek

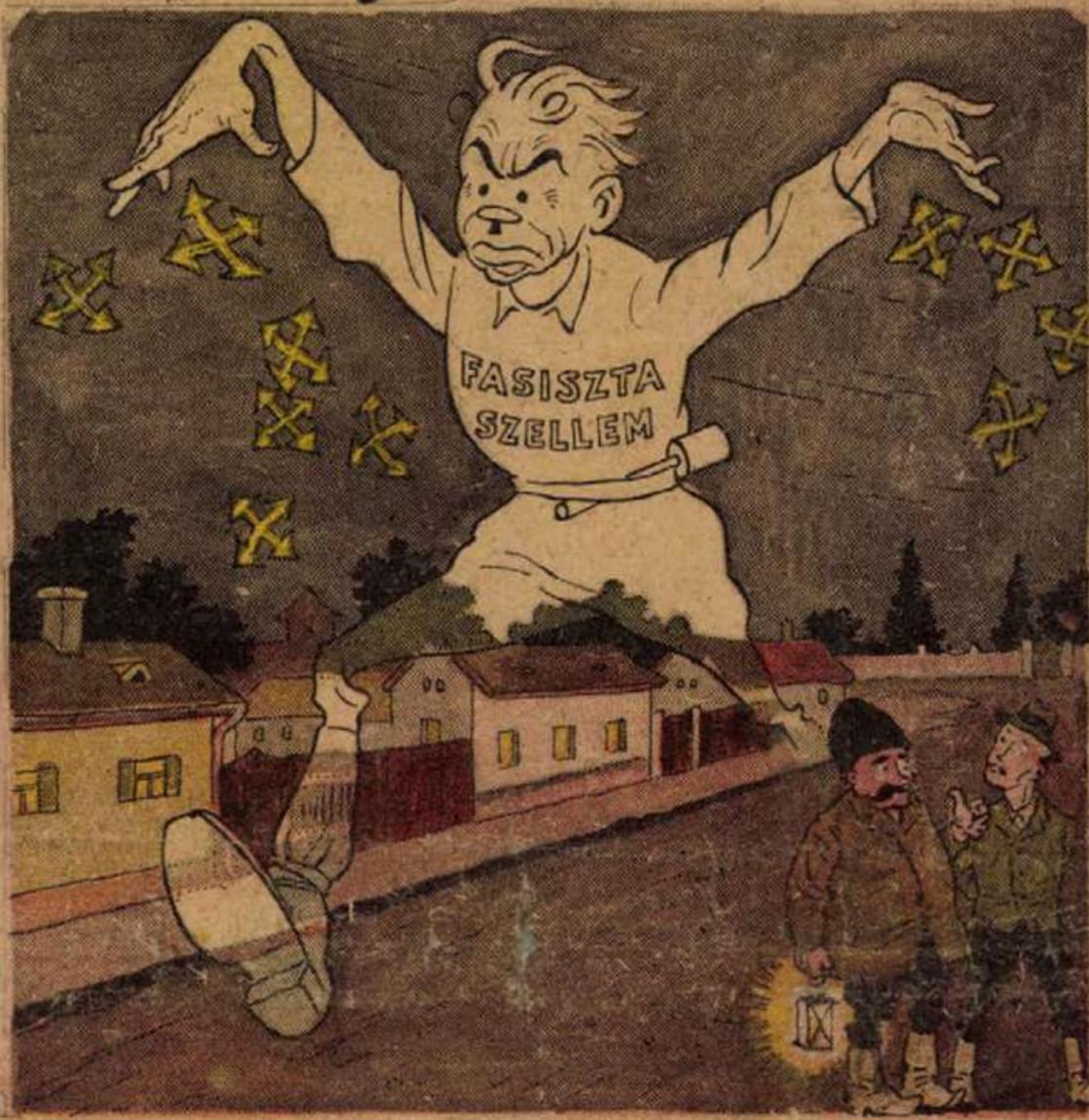

— Csak nem tud belenyugodni abba, hogy meghalt, már megint kisért.

— Pedig hiába erőlködik komám, aki egyszer meghalt, az nem támad fel többé!

SEX APPEAL
— PANTOMIM
NAPOLAJ
PUDER
HAJOLAJ
PENGE
HINTŐPOR
Gyártja: PANTOCHEMIA K. F. T. VI., EÖTVÖS-UTCA 38

IDE[illegible]SZNYE

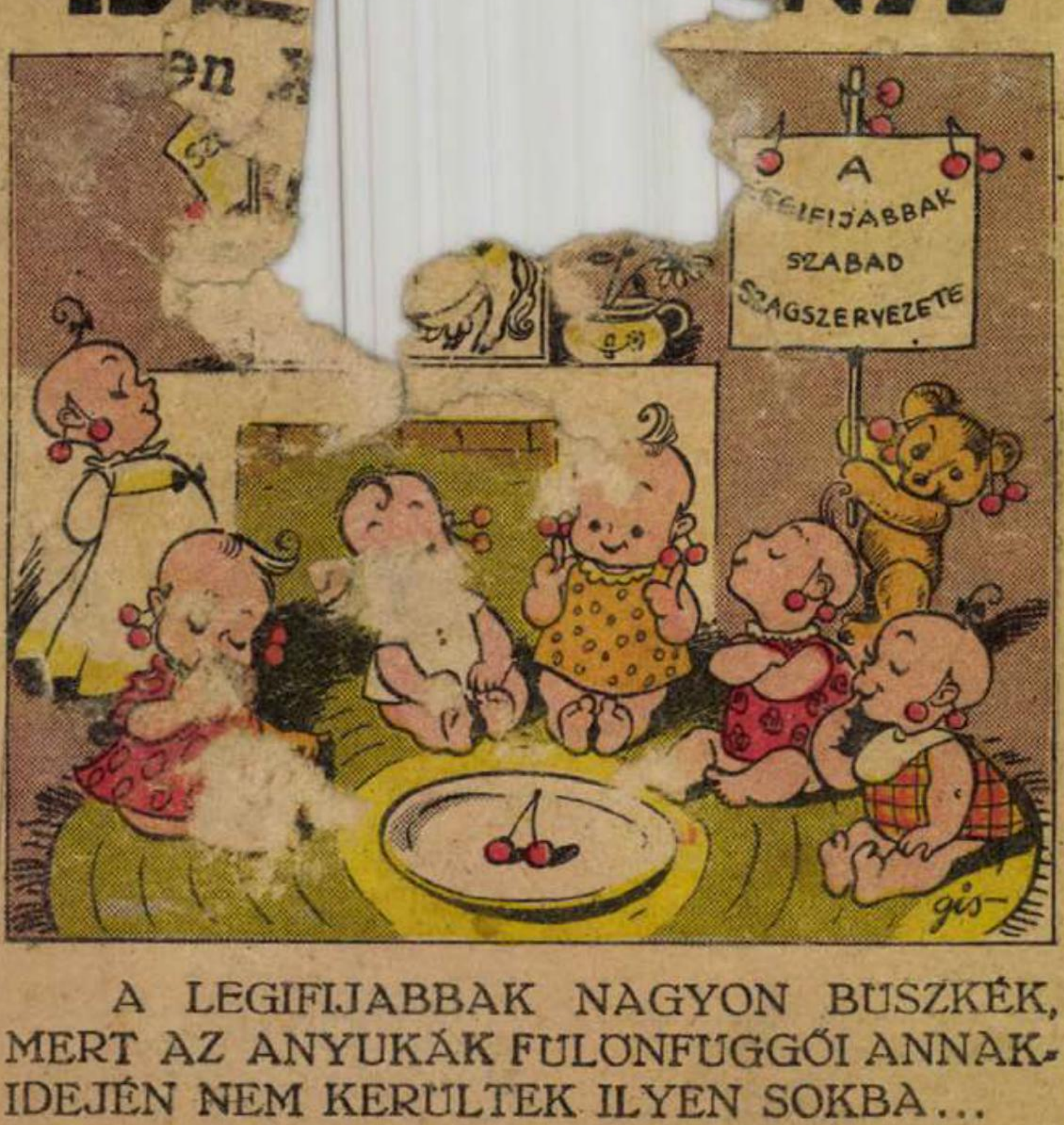

A LEGIFIJABBAK NAGYON BÜSZKÉK, MERT AZ ANYUKÁK FÜLÖNFÜGGŐI ANNAK IDEJÉN NEM KERÜLTEK ILYEN SOKBA...

Gábor Andor: Kivételes dal

Elszakadt a gatyám szára,
Nem kerülök B-listára,

Mert kijött a rendelet hár:
Kivételnek tisztelet jár.

Örvendeni lehet annak,
Hogy kivételek is vannak.

Kinek nénje ellenálla,
Nem kerül a B-listára.

Az se kerül rá továbbá,
Ki magyarból nem lett svábbá.

S ki felmászik a meggyfára,
Az se kerül B-listára,

S akinek neve Pista,
Azt se fenyegeti lista.

Kinek rámás a csizmája,
Az se kerül B-listára,

S az se kerül reá szintén,
Ki nejét szereti, mint én.

S ki az orrát nem piszkálja,
Az se kerül B-listára.

Összegezve
Kifejezve:
Kinek cirmos a cicája,
Kinek van egyéni bája,
Kinek nem ferde a szája,
Vagy ferde, de nem ad rája,
Kinek nem lóg le a hája,
Vagy lelóg, de nem riszálja,
Kinek sima a tokája,
Kinek karcsu a bokája,
Kinek barna a babája,
Kinek van kilenc szobája,
Kinek nincs kilenc szobája,
S mégse borus a pofája,
Ki, ha hízik, nő a mája,
És kinek nő a mamája:
[illegible] fej[illegible]

Nem[illegible]
Ne[illegible]

E HÉTEN
Sarokba állítjuk

Bárányos Károly
közellátási minisztert,

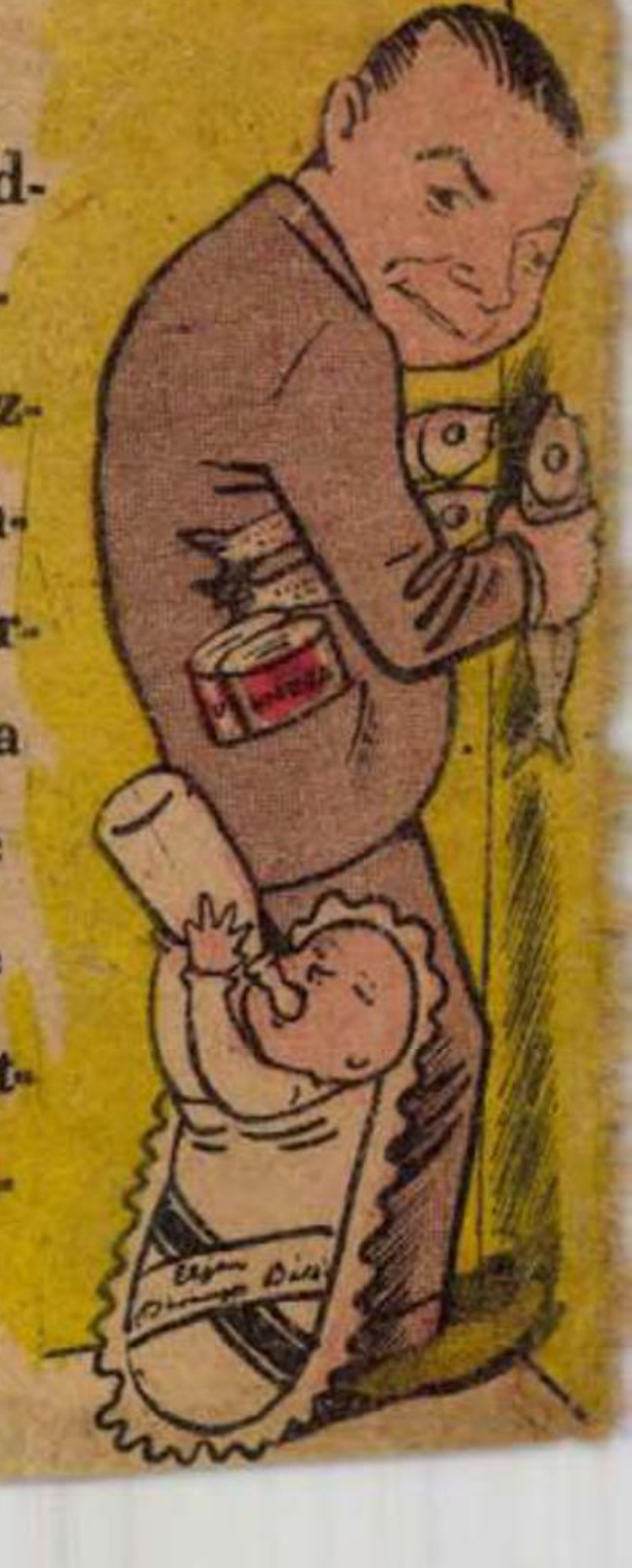mert a rendkívüli pótadagok kiosztásánál mindig csak terhes anyákra gondol, de kutyába se veszi az áldatlan állapotban levő közterhes